



21.38

Világ proletárjai egyesüljétek!

# NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 131. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

VASARNAP, 1953 JÚNIUS 7.

### A mai számból

A Tisza vize öntözi majd a debreceni állami gazdaság földjét (3. oldal) — Hajdú-Bihar megye asszonyai a nők világkongresszusának sikeréért (4. oldal) — Ki a legény a gáton (6. oldal) — A nagy O betű (6—7. oldal) — Orgovánék emlékeznek (7. oldal)

## Pedagógusaink megbecsülése

Meleg szeretettel, őszinte megbecsüléssel fordul az egész ország népe, a legnemesebb anyag formálói: — az emberi lelkek mérnökei, a pedagógusok felé. Együtt ünnepel ma a községek, városok dolgozó népe azokkal, akikre legdrágább kincsünknek, a jövő reményeinek, a gyermekeknek nevelését bízta.

Ilyen ünnep, a nevelőmunka ilyen magasra értékelése, csak a szocializmust építő országok társadalmában lehet. Lenin elvtárs így beszél e kérdésről: „A tanító nálunk olyan magaslatra kell állítani, amilyen magasra soha nem állt, nem áll és nem is állhat a burzsoá társadalomban.”

A mult társadalom burzsoá iskoláiban a nevelőnek olyan embereket kellett nevelni, akik engedelmességre voltak képesek, akik a tanító akaratának, a burzsoá rendszer iskoláiban a nevelés mesterségesen fojtotta el az ifjúság aktivitását, tervszerűen mérgezte meg érzelmeit faji gyűlölködéssel, háborús propagandával. Mindez ma már eltűnt pedagógusaink életéből, munkájából. A felszabadulás óta gyökeres változás ment végbe életükben. Megismerték az újat, annak széles skálájú lehetőségeit, megszerették mindezt és megtanultak dolgozni mindezt. Dávid Kálmán néptáncos nevelő önti szavakban legtovább, ahogy a multbeli életét és a jelent hasonlítja össze, amikor ezt írja: „12 éves voltam mindössze, amikor minden nap hajnali egykor keltem és a napi munkahelyig 10—20 km-t gyalogoltam. Utána 10 évig eselédskedtem. A felszabadulás úgy éreztem, egyenesen az én számomra nyitotta ki az iskola kapuját, amit a mult olyan feltételek között éltem. Örömkönnel sirtam, amikor az öklevelet a kezembe kaptam és mélyszégyen hálaival gondoltam a pártra és Rákosi elvtársra.”

Ma már elmondhatjuk, hogy a nevelőmunka egyike társadalmunk legmegbecsültebb munkájának, hogy a nevelőmunka soha nem rejtett magában annyi szépséget, örömet, gazdagságot, mint most. Ez készítette arra Szabó Istvánné Debrecen, Balaton-utcai édesanyját is, amikor arról beszélt, hogy „látnom kitűnő tanítónak készült, Schweben megy erre a pályára, mert ma már nem gond a tanítóknak az elhelyezkedés.”

Pártunk és kormányunk elismerő megbecsülését mutatják azok a kitüntetések, amelyekben pedagógusaink részesülnek. Megyénkben ez alkalommal is 6 nevelő részesült a „kiváló tanár”, illetve „kiváló tanító” kitüntetésben és az ezzel járó 3000 forint pénzjutalomban. E kitüntetés nagyságát megmutatják az egyik kitüntetettnek, Molnár Andrásnak, a Csokonai gimnázium helyettes igazgatójának szavai: „Azon a helyen, az országgházban, veszem át a kitüntetést, ahol a párt, Rákosi elvtárs vezetésével annyi küzdelmet vívott az ország építéséért. Az engemet ért nagy kitüntetésen keresztül, az egész megye, de az egyetemes pedagógus munka megbecsülését látom.”

A pedagógus napon kerül szétosztásra 206.300 forint, a megyénkben legjobb munkát végző 375 nevelő és 13.300 forint a megye iskoláinak legjobb 26 technikai személyzete közt. Ezek a kitüntetések, a pedagógusok egyre

javuló munkájának elismeréséért. Egyre javul és eredményesebb az iskolákban folyó oktató, nevelői munka. Az, hogy ma már középiskoláinkba, egyeteminkre egyre több, jól felkészült tanuló küldhetünk annak az eredménye, hogy nevelőink alaposabban, figyelmesebben foglalkoznak a munkás-paraszt származású tanulókkal.

Világosan látják nevelőink ma már azt, hogy a lelkiismeretes oktatói, nevelői munka első és legfontosabb feltétele az, hogy maguk is kellően fel legyenek készítelve. Egyre nagyobb méreteket ölt a tanulás. Egyre nő a különböző továbbképzésbe bekapcsoltak száma. Egyre elmélyültebben tanulmányozzák az élenjáró szovjet pedagógiát. Emellett a munka mellett mind több és jobb pedagógus munkával találkozunk, a szocializmus építése más területén is. A falu szocialista alakításában, a különböző ismeretterjesztő előadásokban, a kultúrathonok életében elért eredményekhez, egyre nagyobb érdeme fűződik a nevelőknek. Legutóbb a választásokon kifejtett kulturális segítő munka is szemléletes bizonyítéka annak, hogy pedagógusainkra egyre jobban építhet a párt és kormányunk és egyre jobban számíthat a munkáikra. A most létrehozott nagy értelmiségi tömegszervezettel a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulattal igyekszik pártunk és kormányunk azt biztosítani, hogy az értelmiségi dolgozók — így a pedagógusok is a számukra legmegfelelőbb körben fejthessék ki a legeredményesebb munkát.

A mai második pedagógusnap újabb határállomás nevelőink fejlődésében. Ünnepe ez a nap, mint ahogy azt Marjai Márton nevelő írja verses soráiban: „Nemzeti nagy ünnep a napunk, az új ember kovácsai vagyunk. Gyermekek, ifjú, mind a sergünk. Amelyet boldog jövőbe vezetünk.”

A mai nap ünnepi hangulatának a tüzeiben kell, hogy megacélozódjanak az akaratok. Pedagógusainknak munkájára irányuljon még inkább egyre széplőbb életünk megismertetésére. Ismeretessék meg az ifjúsággal a társadalmi fejlődés törvényszerűségeit, neveljék úgy őket a haza, a dolgozó nép szeretetére, a párt és Rákosi elvtárs szeretetére, felszabadítónak a dicső szovjet nép, a világ dolgozóinak szeretetére. Ébresszék fel fiataljaink érdeklődését a nemzeti és egyetemes kultúra értékei iránt, neveljék úgy ifjúságunkat, hogy büszké legyenek dolgozó népünk eddigi eredményeire, nagy alkotásainkra, melyek az ő életüket teszik széppé és gondtalanúvá. Neveljék fiataljainkat kötelességtudásra, áldozatkészségre, helytállásra, olyanra, mint amilyen helytállással küzdenek munkaközpontjainkban, dolgozó paraszt-ságunk értelmiségünk legjobbjai a munka frontján, kiknek lelkes munkája nyomán napról napra épül, szépül országunk.

A második pedagógusnap legyen újabb erőforrás nevelőink számára, legyen serkentés további eredményekre, hogy fiataljainkból minden áldozatra kész hazafiaként, hazánk békés alkotó munkájához igazi harcosokat neveljenek.

Horváth Sándor,  
a Megyei Pártbizottság  
pol. munkatársa.

## A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának határozata az 1953-54. évi termény-begyűjtéséről

A terménybegyűjtés sikerének biztosítása érdekében a Magyar Népköztársaság minisztertanácsa a következőket határozza:

### I. Az állami terménybegyűjtés előkészítése és megszervezése

1. A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa felhívja a dolgozó parasztságot, a termelőszövetkezeteket és állami gazdaságokat, valamint a földművelőszövetkezeteket, hogy:

a) betakarítási munkát a legmegfelelőbb időben, gyorsan és a legkisebb szervesvesztéssel végezzék el,

b) a begyűjtésről szóló törvényerejű rendelet alapján minden beadásra kötelezett közvetlenül a cséplőgéptől köteles eleget tenni az állam iránti kötelezettségének. A cséplőgéptől való azonnali beadással, a község a cséplés befejezésével egyidejűleg megszerzi a szabadpiaci értékesítés jogát. Fokozott éberséggel leplezzék le a feketeesépléseket, valamint a terménybeadás ellen irányuló ellenséges aknamunkát.

Az államnak jöminőségű, gondosan tisztított, száraz gabonát adjanak be. A termelőszövetkezetek gondoskodjanak a szállításhoz szükséges igaerők biztosításáról, az állami gazdaságok, (célgazdaságok, közületi és vállalati gazdaságok) saját vetőmagszükségletük kivételével teljes kenyérgabona terméseiteket az államnak adják át. A földművelőszövetkezetek a saját kezelésükben lévő állami tartalékföldjeikről — az arató- és cséplőmunkáskörrel — az utolsó szál szalmatermetést az államnak adják át.

2. A begyűjtési miniszter és a belügyminiszter: a többi között szervezzék meg a begyűjtés tervszerű és folyamatos ellenőrzésének rendszerét és az érdekelteknél gondoskodjanak arról, hogy a megyei és járási tanács végrehajtó bizottsága a begyűjtési osztályokat, a főbb idényben a végrehajtó bizottság egyéb osztályainak dolgozóiból erősítse meg.

A cséplőgépekhez és a kombájnokhoz ellenőrzőket, valamint átlagosan 18 gépre számítva egy-egy körzeti ellenőrt állítsanak be.

Szervezzék meg a cséplési eredmények pontos jelentését. A hamis jelentéseket a népvagyon hűtlen kezelésének minősítve kell büntetni.

3. A begyűjtési miniszter megyei és járási meghatalmazottai: ellenőrizzék a gabonabegyűjtés előkészítésével kapcsolatos intézkedések végrehajtását, az állami, vállalati és közületi gazdaságok beadási terveinek teljesítését.

4. A begyűjtési tervek teljesítéséről területükön a tanácsok vb. elnökei felelősek.

A megyei és járási végrehajtó bizottságok biztosítsák a begyűjtésben dolgozók felkészülését feladataik ellátására.

A községi végrehajtó bizottságok elnökei közvetlen felelősek a begyűjtésért és a hátraleköszölőkkel szemben az előírt szankciók haladéktalan alkalmazásáért. Rendszeres ellenőrzésükkel és társadalmi ellenőrzés útján is

biztosítsák, hogy minden gabona hiánytalanul gépi cséplésre kerüljön. E célból szervezzék meg a tarlón a keresztek ellenőrzését.

A községi tanácsok a termények továbbállításának és betakarításának folyamatos lebonyolításához szükség esetén bocsássanak igaerőt a begyűjtőhelyek rendelkezésére és nyújtsanak segítséget a munkaerők biztosításához.

5. A terménybegyűjtő vállalatok, valamint az állami és földművelőszövetkezeti begyűjtőtelepek működési területükön felelősek a rájuk vonatkozó kormányhatározatok maradéktalan végrehajtásáért.

6. A cséplési ellenőrök, valamint a cséplési körzeti ellenőrök feladata a törvényesség betartásának biztosítása mind a cséplésnél, mind a cséplőgépről történő gabonabeadásnál.

7. A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa felkéri a MDDOSZ-t, a DISZ-t és a MNDSZ-t, hogy

tekintsék az elkövetkezendő hónapokban a terménybegyűjtés előmozdítását, sikerének biztosítását központi feladatuknak.

8. A helyi tanácsok, az állandó bizottságok, valamint a tömegszervezetek tagjai személyes példamutatással járjanak élen a terménybeadás teljesítésében.

### II.

#### A begyűjtési tervek megállapítása

1. A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa a jelen határozat kiadásával egyidejűleg megállapította a megyéknek a termény, az állat és állati termékekre vonatkozó begyűjtési terveit. A megállapított tervek terményről az 1953—54. gazdasági évről, vágóértésről és vágómarhánál az 1953. évi II. félévről, míg tejlől, tojásról és baromfiáról az 1953. évről szólnak.

A begyűjtési miniszter a megállapított megyei begyűjtési terveket június hó 15. napjáig küldje meg a megyéknek.

A begyűjtési tervek minden megyére kötelező érvényűek.

2. Az előállat és állati termék beadási kötelezettségét 1954. évi január hó 1-től és terménybeadási kötelezettségét pedig 1954. évi július hó 1-től kezdődő hatállyal több évre szóló érvényű, egyszerű és a termelő számára áttekinthető rendszerben kell megállapítani.

### III.

#### A termények átvétele, tárolása, kezelése és szállítása

1. A terményraktárak kifizetésére és fertőtlenítésére kötelezett miniszteriumok a begyűjtési miniszterium által megadott végrehajtási utasítás alapján szabályozzák a végrehajtás módjait, rendelkeznek el a folyamatos ellenőrzésért.

2. A begyűjtési miniszter gondoskodik arról, hogy a cséplőgéptől való közvetlen beadás minden fennakadás nélkül történjék.

A vételjegyeket és „T” utalványokat a begyűjtőhelyeken a beadással egyidejűleg állítsák ki. Vételjegyezni csak ténylegesen be-

adott terményeket szabad. A vizszoaléseket a népvagyon hűtlen kezelésének minősítve kell büntetni.

A földnyben az átvevőhelyeket reggel hat órától este nyolc óráig folyamatosan üzemeltessék. Szükség esetén a begyűjtési miniszter rendelkezési szerinti vasárnap és ünnepnapon is vegyenek át terményeket.

3. A begyűjtési miniszter gondoskodik a begyűjtött termények biztonságos és szakszerű tárolásáról és az állami készletek mennyiségi és minőségi állagának maradéktalan megővésétől. Ennek biztosítása érdekében gondoskodik arról, hogy a rakárjavítások és helyreállítások legkésőbb július 1. napjáig befejeződjenek.

Biztosítsa a termények minőségének kiemelt külön tárolását.

A belügyminiszterrel együtt vizsgálja felül a rakárak őrzésének rendszerét és a fokozottabb biztonság követelményeire (elkintettel június hó 20. napjáig tegye meg a szükséges intézkedéseket). Az élelmiszeripari miniszterrel együtt gondoskodik arról, hogy gabonaszárító berendezések június hó 15. napjáig üzemanyaggal ellátva üzemképes állapotban legyenek.

4. A termény szállítások zavar- talansága érdekében:

A begyűjtési miniszter június hó 20. napjáig állapítsa meg a szállítási csúcspont idejét, a napi közlekedési miniszter gondoskodik annak biztosításáról.

### IV.

#### Terménybegyűjtési verseny

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsa felkéri a tömegszervezeteket és felhívja a megyei, járási, városi és községi tanácsokat, valamint a begyűjtő szerveket, nyújtsanak messze menő támogatást a dolgozó parasztságnak, a termelőszövetkezetek, az állami gazdaságok, a földművelőszövetkezetek, a községek, a járási és megyei versenyeknek előmozdításához és kiszélesítéséhez a gabonák betakarításának, cséplésének és begyűjtésének gyors végrehajtása érdekében.

A terménybegyűjtési verseny a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának vándorzászlaja. Ért folyik.

A terménybegyűjtési verseny két szakaszra oszlik: a verseny első szakasza Alkotmányunk ünnepén, a második szakasza a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján zárul.

### V.

#### Gyorsbegyűjtési jutalom

Az 1953 július hó 5-ig „A”, „B”, „C” veteli jegyre beadott gabonák után a megállapított árakon felül mázsánként 5 forint, a július 5. és 15. napja között beadott gabonák után pedig mázsánként 3 forint gyorsbeadási jutalmat kell kifizetni.

(Folytatás a 2-ik oldalon)

## A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának határozata az 1953-54. évi termény-begyűjtéséről

(Folytatás az 1. sz. oldalról.)

### VI.

#### A szabadpiaci értékesítés szabályozása

A forgalmi korlátozások gabona-félékre 1953 év július hó 1. napján átmenetileg újból élelbelépnek. A forgalmi korlátozások akkor szűnnek meg ismét, ha a megye, a járás, valamint a község,

illetve a termelőszövetkezet gabonabegyűjtési tervét teljesíti.

A begyűjtési miniszter a népművelési miniszterrel együtt gondoskodik arról, hogy a gabona-begyűjtés teljesítésével és a forgalmi korlátozások megszüntetésével kapcsolatos határozatokat és intézkedéseket a rádió, mind a központ, mind a helyi sajtó széles körben ismeresse. A községi tanácsok ezeket a rendelkezéseket a közérdekű hírszolgálat és a dob- szó útján tudatosítsák.

## Megkezdődött a Magyar Történész Kongresszus

Szombaton délelőtt megkezdődött a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Történelmi Társulat által rendezett Magyar Történész Kongresszus.

A kongresszus megnyitását megjelent Révai József Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, népművelési miniszter és Nagy Imre akadémikus, a miniszterelnök elnökhelyettese, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, Molnár Erik Kossuth-díjas akadémikus, kül-

ügyminiszter, Erdey-Gruz Tibor Kossuth-díjas akadémikus, felsőoktatási miniszter, Rusznay István Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke, valamint számos Kossuth-díjas akadémikus, egyetemi tanár és a magyar történettudomány sok más képviselője. Megjelent az ülése J. D. Kiszelyov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, Huan Cen, a Kínai Népköztársaság budapesti nagykövete, valamint a baráti államok budapesti követségeinek vezetői. Jelen voltak az ülése a történeti kongresszusra érkezett külföldi tudományos küldöttségek tagjai, élükön a szovjet küldöttséggel A. M. Pankratovával, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelező tagjával, J. V. Tarle akadémikussal és P. N. Tretyakov-

val, a történettudomány doktorával, a „Voproszi Isztorii” tudományos folyóirat főszerkesztőjével. Megjelent az ülése V. Z. Kuzmenko, a VOKSZ magyarországi megbízottja is.

Az ülést Molnár Erik Kossuth-díjas akadémikus, külügyminiszter nyitotta meg, majd a kongresszus résztvevőinek hatalmas tapsa közepette emelkedett szólásra A. M. Pankratova, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának levelező tagja, aki üdvözölte a kongresszust.

A. M. Pankratova szovjet küldött beszéde után az első előadást Elekes Lajos Kossuth-díjas történész, a történettudomány kandidátusa tartotta „A magyar nép szövetségesei és ellenségei a török hódolttal kivitt harcban” címmel.

## Ma választ Olaszország népe

A jelenlegi választás néhány hónappal ezelőtt elfogadott új, súlyos visszaélésekre alkalmas adó választási törvény alapján folyik le. Erre a törvényre azért volt szüksége az uramon lévő De Gasperi-féle pártnak, mert az utóbbi években mind több jel bizonyította, hogy vajóban demokrátiás választások esetén a párt elvesztendő parlamenti többségét. Ezt mutatta az 1951 május 27-én és június 10-én megtartott önkormányzati választás is, ahol a keresztény demokraták — az 1948-as választásokhoz képest — szavazóik több mint harmine százalékát elvesztették. De Gasperiék tehát a parlamenti házszabályok teljes felrúgása után létrehozták az új törvényt, amely — úgy gondolták — lehetővé fogja tenni számukra parlamenti többségük megtartását és eddigi politikájuk folytatását.

De Gasperiék azonban mind jobban érzik, hogy inog lábuk alatt a talaj és ezért még a vá-

lasztójogi törvényben sem bíznak. A többség elvesztésétől való féltelmükben minden eszközt igénybe vettek, hogy biztosítsák választási győzelmüket. A burzsoáz „választási technika” minden ismert fogása szerepet játszott a választási kampányban.

Működésbe lépett a klerikális reakció is. Egymást érték a püspöki körlevelek, amelyek arra „figyelmeztették” a választókat, hogy kötelesek a keresztény demokráta pártba szavazni. Egyházi nyomdakban szavazócédulákat nyomlattak, majd kiltöltve kiosztották azokat több falu választói között, hogy ilyen módon szavazzanak. Mindezt azért, hogy uramon maradhasson az a kormány, amely eladta Olaszországot. De Gasperi pártjának nincs olyan programja, amelyet nyíltan a nép elé tárhat. Eppen ezért a választási kampányban De Gasperi pártjának képviselői részéről csak a jól ismert hangzatos ígérek és a kommunistákat gyalázó rágal-

mak hangzottak el, de semmi olyasmi, amire a nép helyesítő igent mondhatott volna.

Az olasz nép azoknak a pártoknak a programjára mondott igent, amelyek azt követelik, hogy Olaszország lépjen ki az atlanti szövetségből, ne engedjen amerikai támaszpontokat építeni saját területükön, csökkentse a katonai kiadásokat és folytasson olyan politikát, amely a hiheletlen nyomorban élő olasz népéletének jobbrafordulásához vezet. Ilyen párt az Olasz Kommunista Párt és azok a pártok, amelyek mindezeket a követeléseket felvették programjukba.

Az olasz nép nagy tömegei támogatják ezeket a pártokat. Maga az a tény, hogy De Gasperiéknek az új esaló választási törvényhez és a választási terror eszközeihez kellett folyamodniuk, azt mutatja, hogy Olaszország burzsoáz kormányának van mitől félnie a választásokon.

## Fogjuk le a gyilkosok kezét

Sidneytől Hammerfestig végigszáguldott a hír a világon: június 18-án kettős gyilkosságra készülnek az Egyesült Államokban. Milliók tiltakozása ellenére ki akarják végezni Ethel és Julius Rosenberget. Bűnük: hogy fel merték emelni szavukat a béke mellett.

Bűn ez nyolc évvel egy borzalmas világgégés után, amelyben milliók vesztették el az apát, férjét, gyermekét? Bűn-e, hogy 800 millió ember békét akar? Nem! — Az a bűn, hogy egyes urak a háborús tervek végzetétől még nem látták be, hogy késő. Itt joga tlékezni csak azoknak van, akiknek fontos a béke.

A népek békét akarnak, békét, ahol végre szabadon, boldogan élhetnek, nem rettegve az atomlovagok kardesőrtetésétől. Nevető, boldog gyermekarcokat akarnak látni, nem félelmetől eltorzult árvaik arcát.

Az a cél, hogy lefogjuk Ethel és Julius Rosenberg gyilkosainak kezét, hogy a béke és a szabadság gondolata győzedelmeskedjen az egész világon.

OLAH ZOLTAN debreceni Gyógyszergyár.

## Bidault elfogadta a kormányalakítási megbízást

A „Reuters” jelentése szerint Bidault, a megbukott francia kormány volt külügyminisztere, szombaton elfogadta Vincent Auriol köztársasági elnök ajánlatát, hogy tegyen kísérletet az új kormány megalakítására.

Bidault, aki a 16 napja tartó francia kormányválság ötödik miniszterelnökjelöltje, közölte, hogy kedden vagy szerdán fogja kérni a beiktatást a nemzetgyűlés től — füzi hozzá a jelentés.

## A bonni jugoszláv nagykövet Nyugat-Németország és Jugoszlávia baráti kapcsolatairól

A „DPA” jelentése szerint Mladen Ivekovic bonni jugoszláv nagykövet pénteken Berlinben hangzottatta Tito Jugoszláviájának azt a készségét, hogy „szoros baráti kapcsolatot tartson fenn a szövetségi köztársasággal.”

A jugoszláv nagykövet a nyugatnémet-jugoszláv kapcsolatokat bizonyításra hozta azt a tényt, hogy „a szövetségi köztársaság első helyen áll Jugoszlávia kereskedelmi mérlegében.”

## A „Tribune” Kína ENSZ-be való felvételének kérdéséről

A „Tribune”, az angol munkáspárt ügynevezett Bevan csoportjának heilappja írja:

Az amerikai szenátus határozata, amely ellenzi Kína felvételét az ENSZ-be a hatványozott örületet netovábbja ez az álláspont, ha az Egyesült Államok hivatalos politikája gátat emelne az igazi béke megteremtésének útjába a távolkeleten ez az ENSZ-halálos ítéletet jelentené. Az Egyesült Államok közleményének főként a törvénytörésnek nagyon sokat kell még fejlődni, amíg fel tudja ismerni a való tényeket a távolkeleten. Eljön majd az idő, feléve hogy a koreai fegyverszüneti tárgyalások sikerrel járnak — amit remélünk, hogy ez lesz a nemzetközi politika legfontosabb kérdése.

## Eljött a viharos 1917-es év.

Az októberi forradalom győzedelmeskedett. A forradalomban született munkás- és parasztkormány kezébe vette a hatalmat. A szovjet hatalom első dekrétumai, mint ismeretes, a békéről és a földről szóló dekrétumok voltak.

A Szovjetek Második Összoroszlási Kongresszusának szövegéről az egész világon végigharsantak Vlagyimir Iljics Lenin szavai: „Mi harcolunk a kormányok ámtásai ellen, hiszen ezek a kormányok csak beszélnek a békéről, az igazságról, a valóságban pedig hódító rablőháborúkat viselnek. Egyetlen kormány sem mondja ki mindazt, amire gondol. Mi viszont a titkos diplomácia ellenségei vagyunk és nyíltan, az egész nép színe előtt fogunk cselekedni.”

Azokban a napokban a proletárforradalom első hadvezére mellett ott állt hű tanítványa és harcostársa, az az ember, akít a népek a béke zászlóvivőjének neveztek el: Joszif Visszarionovics Sztálin.

Amikor eltávozott Lenin, mint ha a nap is elhomályosult volna az égen és a téli nap hideg, ködös fényében az emberek szívét megdermesztette a fájdalom, Sztálin felgyújtotta a sziveket és az embermílókat messzire vivő, esodálatos útra vezette.

Ha visszapillantunk ezekre a régmúlt időkre és visszagondolunk arra, milyen rettenetes viszonyok között harcolt a fiatal szovjet állam léteért és fejlődésért, békepolitikájához hiven hogyan győzte le számtalan ellenségét, hogyan lett úrrá a háború pusztításai és az éhség felett, már önmagában is elég ahhoz, hogy hálával teljen meg szívünk a férfi iránt, aki minden viharon, minden megpróbáltatáson keresztül biztosan vezette az állam hajóját.

**Ellenségeink** fegyverüket csörtették a Szovjetunió határain, kémeket és diverzánsokat küldtek hazánkba, igyekeztek megzavarni a szovjet emberek békés, építő életét és háborús provokációkat terveztek. De a

## A béke zászlóvivője

Nyikolaj Tyihonov cikkéből

Nagy Építő őlesen látó, éber szeme minden ravaszkodásukon keresztül látott, leleplezte minden ajszágukat, meghiusította minden provokációjukat.

A népámtó kormányok rablőháborúba akarták hajszolni a népeket a Szovjetunió ellen, de ez nem volt olyan könnyű. Sztálin elvtárs igen világosan megmondotta: „A néptömegek látják, hogy a Szovjetunió az egyetlen ország, amely harcol az új háború ellen. Azért rokonszenveznek a Szovjetunióval, mert a Szovjetunió a népek közötti béke zászlóvivője és erős gát a háború ellen. A szovjet hatalom nemzetközi népszerűségének növekedése tehát arról tanuskodik, hogy fokozódik a világ néptömegeinek gyűlölete az imperialista háborúval és annak szervezőivel szemben.”

Egy ragyogó, rózsás nyári regelen az erdők zúgásába és a gyermekek tiszta hangjába belelógott a háború szörnyű zaja. Hitler fasizma hordái betörték hazánk szent földjére. Ezekben a csaták és tüzvészek füstjébe burkolt hősök vérével öntözött, bánattal és hősiességgel teli esztendőben minden pillantás Sztálin felé fordult. Senki nem felejtte el erős és férfias hangját, szavait, amelyekkel az egyszerű embereket hősökké, a béke, függetlenség és szabadság pártján álló bajnokaivá tette és elvezette őket a hosszú megpróbáltatásokon át a győzelem fényes napjához. Népünk megmentette az emberiségét, a békét, a népek jövőjét.

Es újból megkezdődött a hatalmas építő munka. A kommunizmus életadó lehetetével, pártunk acélos erejével, a szovjet emberek egységével és összeforrtóságával hazánk a földszínet meg eborított lóporfüstből a nap felé emelkedett.

**Ebben az időben** külföldön újra feltűntek és előbb alattomban, majd egyre nyíltabban mesterkedni kezdtek az új fa-

sizták, az új háborús gyujtogatók.

De a népek védelmében bevehetetlen sziklaszirtekt magasztalt a hatalmas és békés szovjet hatalom. A népek tudják: a béke zászlaja a béke hátor és megbízható védelmezőinek kezében van. Az aggodó, egyszerű emberek világszerte a Szovjetunió felé fordítják tekintetüket.

Sztálin, a népek szabadságának és függetlenségének nagy védelmezője, előre állt a békeharcosok hatalmas táborának, amelynek ereje előtt tehetetlen dühükben reszelnek a népek vérében és nyomorúságán megdagadó milliomasok és milliárdosok. Megkezdődött a harc a békéért s ez a harc nem szünetel sem éjjel, sem nappal. Vannak hősei, vértanúi. Kiterjed a tengereken túl is minden földrészre, végigvonul városokon, utcákon, lakásokon, könyvekben és szíveken.

**Sztálin** arra tanított: „A béke fennmarad és tartós lesz, ha a népek kezükbe veszik a béke megőrzésének ügyét és végig kitartanak mellette. A háború elkerülhetetlenné válhat, ha a háborús gyujtogatóknak sikerül hazugságaikkal befogni a néptömegeket, félrevezetni és új világ-háborúba sodorni őket.

Ezért a széleskörű békekampányunk — amely eszköz a háborús gyujtogatók bűnös, mesterkedésének leleplezésére — ma elsőrendű jelentősége van.”

Ki ne ismerné ma a földön Sztálinnak e bölcs szavait? Ki ne tudná, hogy mily sokat tett a béke nagy zászlóvivője az új világ-háború megakadályozása érdekében! A béke, demokrácia és szocializmus tábora gigantikus méretűvé nőtt. A népek, amelyek egyesülnek a háború gyűlöletében és átérték a béke-mozgalom fejlődésének első ne-

hez szakaszait, most már érzik győzedelmes erejüket és bátran néznek a jövőbe.

Födellen fővel állunk a Mauzóleumnál. Két nagy nevet látnak ott, ahol azelőtt csak egy volt. A két nagy lángelme, a nép örök tiszteltétől övezett két harcostárs arra intett bennünket, hogy folytassuk kemény, szüntelen harunkat, félelem nélkül és minden akadályon keresztül a békéért, az új háborús gyujtogatók ellen.

**Szívünkben** ott esengnek a szavak, amelyeket a béke nagy zászlóvivője a történelmi jelentőségű kongresszus szövegéről elhangzott utolsó beszédében mondott: „Eljén a népek közötti béke! Le a háborús gyujtogatókkal!”

Es látjuk a világbéke érdekében erőfeszítéseiket komoly méltósággal összpontosító embermilliókat, látjuk a nagy Sztálin neves, harcedzett fegyvertársait, akik a Kommunista Pártot és a szovjet népet újabb eredmények, békés győzelmek felé vezetik. A fonkolt barátság, a nagyszerű egység képe fellelkesíti az összes békeharcosokat, megsokszorozza erejüket, még jobban megerősíti összeforrtóságukat.

A világ hallja a szavakat, amelyek esküként hangzottak el a Mauzóleum felett, ahol láthatatlanul ott leng a béke győzelmes zászlaja: „A nagy Sztálin abban a szellemen nevelt bennünket, hogy határtalan odaadással szorgalmuk a nép érdekét. Mi a nép hű szolgái vagyunk, a nép pedig békét akar, gyűlöli a háborút. Mindnyájan tekintünk szentnek a nép kívánságát, hogy megakadályozzuk embermilliók vérének kiöntését s biztosítsuk a boldog élet békés építését!”

Mint azelőtt, szilárd meggyőződéssel és nagy reményekkel megyünk a békeharcba: Sztálin iránymutatását teljesítve nem rettenünk meg semmi nehézségtől a népek boldogsága és a béke érdekében és a béke győzni fog az egész világon. Ezt még megérjük, saját szemünkkel meglátjuk!

## Az eln

péresi Dózsa versenytáncos Dózsa mentünk egyen dolg végeznek.

Madar gödöllői a két éppen dig is, mi beszélgetül terméskilá

— Olyan mondja — lenne, Olyan mostanában a környék mondom, burgonya, Hajdúsáms

Az ebéd dülnek a húzódo vir nézzük a s marhákat, jő 50 férő istállót, — vényeknél

Búzából 11 mázsás, 10 mázsás, 10 mázsás, hold legalat állagot vár nők elvtárs virágzó gy simogatja.

## A Ha

lén azonl gaj bennü nak, dohán

Nem nag Debrecenbő úton, ahol tövében ka egyszerű, magas gazdóknak ki debreceni pontja van óriás rozst

De a ga termelés je lő „üzem” szoló, gyűtossá a táj rai cseres egyik gyűveji a má Szinte onlannak jár sok zöldse gozók asz cseszbánya

## Hagymas

Ez ugya gyományos szófőszürec ez Ujlaki hangulatát csomózta felszedett, má. Tízeg csomóba, ládákba csomó van ZOKER g megjelenik másra a irányvonat györbe, M gozóknak, sen jut piacra is.

De nem kacsapat serény m egy-egy z nek, szedr melőbb r rüljön. Ig télkedés Ujlaki Iré té közt

## Bő termés lesz a hajdúsámsoni Dózsa tisz földjén

Az elmúlt héten a városperesi Dózsaiban jártunk. Most versenyútrahoz, a hajdúsámsoni Dózsa termelőszövetkezetekhez mentünk el megnézni, vajjon hogyan dolgoznak, milyen munkát végeznek.

Madar Mihály elvtársat, a tiszgödöllői akadémiát végzett elnököt éppen ebédnél találjuk. Addig is, míg kanalazza a levest, beszélgetünk a szövetkezetéről, a terméskilátásról.

— Olyan az egész határ, — mondja — mintha zöld pázsit lenne. Olyan termés lesz, amelyet mostanában nem igen láttak ezen a környéken. Nem dicsekvésből mondok, de olyan árpa, rozs, burgonya nem igen van még Hajdúsámsonban, mint nekünk.

Az ebéd hamar megvan, elindulunk a homokbuckák között húzódo virágzó gazdaságba. Megnézzük a sertéseket, a szarvasmarhákat, a juhokat, az épülő 50 férőhelyes szarvasmarhaistállót, — legfőbbek mégis a növényeknél időzünk.

Búzából 138 hold van, legalább 11 mázsás, ősziárpából 50 hold 12 mázsás, tavaszárpából 20 hold 10 mázsás, rozsából 240 hold 9—10 mázsás, szeszörzsből 110 hold legalább 5 mázsás termés-állagot várunk, — mondja az elnök elvtárs, miközben kezével a virágzó gyönyörű rozskalaszokat simogatja.

**A Hadházi-út másik felén** azonban már más kép fogad bennünket. Emberek dolgoznak, dohányt palántálnak, burgo-

nyát kapálnak szerte széjjel, mintha a legnagyobb rendellenesség lenne. Pedig valóban így van a legnagyobb rend. Minden kinek megvan a saját területe, azért igyekeznek. Id. Botos Jánosnak két gyermeke is vele dolgozik, a többi tagok családtagjai is ott szorgoskodnak. Nem kell figyelmeztetni senkit, tudja mindenki mi a kötelessége, mit kell tenni a bő termésért.

— Büntettek meg már valakit azért, mert nem jelent meg a munkában?

— Nem. Erre még nem került sor, mióta a növényápolás folyik. De arra már igen, hogy jónéhány asszony egy nap alatt majdnem 3 munkaegységet is keresett. Így Fekete Gáborné, D. Varga Piroska, Fekete Ica, T. Kiss Erzsébet, akik a dohánypalántálásnál dolgoztak.

Az a nagy tábla amoda, mind dohány: 50 hold, mutat kezével Madar elvtárs a dohányföld felé. Alig egy pár hold hijsa van már az elfülbetésnek. Eszt az eső, de azért a munka mégis haladt. Azt mondották a tagok, a dohányültetésre ez a legjobb idő, nem kell még rá vizet sem hordani. Ha csak egy félóra is megállt az eső, már ott dolgoztak a burgonyaföldön.

**A szorgos munkának** eredménye is van. Igaz, hogy még mázsákban nem lehet lemérni, de a betakarításnál majd megmutatkozik. A burgonyát már háromszor megkapálták, a cukorrépa egyelést befejezték, a napraforgót megkapálták s a kukor-

ica első kapálásából nem sok van már hátra. A jövő héten a kukorica második kapálásához, a burgonyának pedig negyedik kapálásához kezdenek hozzá.

— Legalább háromszor megkapáltunk mindent, mire eljön az aratás, hogy akkor aztán mind a két kezünkkel dolgozhassunk.

Vajjon mi a siker titka, vajjon miért megy ebben a szövetkezetben jól a munka, a városperesi Dózsaiban pedig rosszul?

**A tagokon múlik**, hogy milyen a szövetkezet. Olyan tagokon, mint Terebesi Jánosé, aki 62 éves kora ellenére is májusban 51 munkaegységet szerzett. Id. Palóczy János 50, Fekete Ica 38 munkaegységet. Sok múlik az ilyen szorgos tagokon, de a vezetősek is, az elnökök, hogyan irányít, hogyan szervezi a munkát. Madar elvtársat ritka nap, amikor nem lehet kint látni a földön. Hol itt beszél meg a munkát, hol ott segít. Minden pénteken este rendszeresen vezetőségi ülésen beszél meg a heti feladatokat, a közgyűlésen havonta egyszer, van úgy azonban, hogy kéthetenként értékelik az elvégzett munkát, dicsérik a példamutatókat, pellengérik a jemaradókat. Olyan az egész termelőszövetkezet, akár egy nagy család. Aki két éve járt arra, szinte rá sem ismer, akkor arról voltak híresek, hogy mindenben hátul kullogtak. Most viszont napról napra arról kezdik még jobban ismerni őket, hogy élenjárnak, példát mutatnak.

## Az egyeki gépállomás felkészült a gabonatermés betakarítására

A minisztertanács határozata kimondja, hogy a mezőgazdaság dolgozói előtt a közeljövőben a növénytermelés legnagyobb feladata az ország gabonatermésének betakarítása áll. Ezért a gépállomások dolgozói a termelőszövetkezetek dolgozóival együtt úgy készüljenek fel az aratás és cséplés végrehajtására, hogy azt a legmegfelelőbb időben, a lehető leggyorsabban a legkisebb szemvesztéssel végezzék el és ezzel egyidejűleg hajtsák végre a másodikvetést és a tarlóhántást is.

### Végrehajtjuk a minisztertanács határozatát

A minisztertanács határozata tehát világosan megszabja azokat a feladatokat, amelyeket gépállomásunknak is végre kell hajtani. Az elmúlt esztendőben elég jó eredményeket értünk el a nyári munkák folyamán, de ennek ellenére mégis elég sok hiába akadt, amit ebben az évben feltétlenül ki kell javítani. Ilyen hiába volt az, hogy a termelőcsoportoknál, mivel a tarló felgerblyezése elhúzódott, nem tudtuk aratás után a tarlót felhántani, amikor pedig eljött a cséplés, nem tudtuk erőgépet biztosítani a tarlóhántáshoz. Ezért aztán kevés másodikvetést végeztünk, így nem tudtuk megfelelően segíteni termelőcsoportjaink takarmányellátását. Hiába volt az is, hogy egyes dolgozó parasz- tok nem megfelelően rakták be terményeiket a szérűhelyre, ami szintén akadályozta a gyors cséplést.

Az elmúlt évi hibákon okulva, már most úgy szerveztük meg a nyári munkákat, hogy úgy a tarlóhántást, másodikvetést, mint cséplést a legrövidebb időn belül és legjobb minőségben elvégezzük és ezzel segítjük elő begyűjtési tervünk maradéktalan teljesítését.

Cséplőgépeink, aratógépeink és tartozékai minőségileg ki vannak javítva, de gondoskodtunk arról is, hogy a cséplés időszaka elegendő tartalékkal legyen meg, hogy esetleges műszaki hibákat azonnal ki tudjuk javítani. Gépállomásunk mezőgazdasági aratás gyors lebonyolítása érdekében kijelölték az aratógépek részére a táblákat, ugyanakkor a termelőcsoportokkal szerződésileg biztosítottak megfelelő munkaerőt, akik az aratógép után a kereszterakást végzik, azonkívül gondoskodtak egy lovasgerblye beállításáról, hogy a gerblye nélkül tarló ne akadályozza a tarlóhántást és a másodikvetést.

### Éjjel is dolgoznak a cséplőgépek

A múlt évi hibákon okulva minden brigádvezető saját maga fogja irányítani a szérűbe való behordást és így elérjük azt, hogy szérűnk rendezettebb lesznek és a legteljesebb mértékben megfelelnek a tűzrendészeti szempontoknak. Ez évben minden cséplőgéppünkkel éjszakai cséplést is végzünk, amelynek érdekében gondoskodunk arról, hogy cséplőgépeink tökéletesen ki legyenek világítva, hogy a munka zavartalanul menjen és a baleseteket is elkerüljük. Ezért cséplőgépeinkre világító berendezést szerelünk fel. Minden cséplőgéphez a tavalyihoz mérten 50 százalékkal több munkást szerződtetünk, 32—36 főt, akik 23 órán keresztül fogják üzemeltetni a gépet, egy órát pedig gépápolásra számunk. Ezek az elvtársak 8 óránként váltják egymást, tehát biztosítva van a 8 órás pihenőjük, ugyanakkor a cséplőgép megállás nélkül fog dolgozni. Ezzel a munkával azt akarjuk elérni, hogy egy-egy községben a cséplést 16 nap alatt befejezzük és ezzel segítsük hozzá a dolgozó parasztságot ahhoz, hogy beszolgáltatási kötelezettségüknek idő előtt eleget tudjanak tenni.

Gépállomásunk pártszervezete biztosítani fogja, hogy a cséplőgépénél dolgozók naponta tájékozódjanak a nemzetközi eseményekről, ugyanakkor a munkacsapatok tagjai vállalták, hogy olyan politikai felvilágosító munkát végeznek, hogy megvalósuljon pártunk jelszava: cséplőgép-től egyenesen a begyűjtőhelyre. Ugy akarunk dolgozni, hogy Egyek község megyénkben elsőnek teljesítse beadását.

Kiss János igazgató.

### Honthy Hanna Debrecenben szerepel

A Béke utcai Állami Általános Fiúiskola Szülői Munkaközössége 10-én és 11-én este 8 órai kezdettel operett-estet rendez a Központi Kultúrotthonban.

Az operett-esten közreműködik Honthy Hanna Kossuth-díjas, a Magyar Népköltárság érdemes művésze. Fellépnek még Oswald Gyula és Szedő Lajos, a Csokonai Színház művészei is.

A debreceni MAV Filharmónikus Zenekart Rubányi Vilmos vezényli.

## A Tisza vize öntözi majd a debreceni állami gazdaság földjét

Egy hét alatt 160 ezer csomó zöldhagyma

Nem nagy utat kell megtenni Debrecenből a Monostorpályi úton, ahol hatalmas rozstáblák jövében kanyarodik a dűlőút, s egyszerre, túl a partos részeken, magas gazdasági épületek bontakoznak ki a fasorok közül. A debreceni állami gazdaság központja van ott, odatartoznak az óriás rozstáblák is.

De a gazdaságra nem a rozstermés jellemző, zöldségtermelő „üzem” ez. Közel hetven hold szőlő, gyümölcsös teszi változatosabbá a tájat. Szedjük már a korai cseresznyét s etől kezdve egyik gyümölcs és zöldség követi a másikat, egész késő őszig. Szinte ontják ezek a hasznátlanul látszó homokbuckák a sok zöldséget, gyümölcsöt a dolgozók asztalára. Valóságos kincsesbánya ez.

### Hagymaszüret a gazdaságban

Ez ugyan nem kelt olyan hagyományos jókedvet, mint a szőlőszüret, de mégsem változatlan az Ujlaki Irén munkacsapatának hangulatán. Jókedvűen nótázva csomózza a hat lány a délelőlt felszedett, kővér csemegehagymát. Tízet kötnek raffiával egy csomóba. Az út mellett gondosan ládába rakva, már vagy 5000 csomó vár elszállításra. A MEZŐKÉZ gépkocsija minden nap megjelenik és szállítja az állomásra a hagymát, ahonnan irányvonal viszi egyenesen Diósgyőrbe, Miskolcra az ipari dolgozóknak. Amellett természetesen jut bőségesen a debreceni piacra is.

De nem csupán az Ujlaki munkacsapat dolgozik itt. Sok-sok serény munkásközösség van szükség, mert amikor eljön az ideje egy-egy zöldségféle szüretelésének, szedni kell szaporán, hogy mielőbb rendelkezési helyére kerüljön. Így alakult ki nemes vetélkedés két munkacsapat: az Ujlaki Irén és a Kunkli Margit között. Hol az egyik tör él-

re, hol pedig a másik. Gondosan ellenőrzik egymást a két munkacsapat tagjai, hogy a munka ne csak mennyiségileg, de minőségileg is megfeleljen a követelményeknek. Az eredmények ott büszkélkednek a versenyútblán.

### Több mint 135 ezer forint értékű termésközllet

Már a Néplap január 28-i számában megjelent cikkben megfogadták a gazdaság dolgozói, hogy a múlt évinél sokkal több gyümölcsöt, zöldséget adnak az idén a dolgozóknak. Merész ígéreteket tettek, de ezt máris jóval túlteljesítették. Az igért 50 mázsás spenót helyett például 400 mázsát termeltek ugyanazon a területen. A lányok vasárnap is dolgoznak, hogy az ígért nécsak ígért maradjon. Az elmúlt héten 80 ezer, ezen a héten már 160 ezer csomó zöldhagymát szállítottak el.

Ezt a szállítást folyamatosan követi a korai karalábé (300 helyett 400 mázsá), a tervbevelt 75

mázsá helyett 150 mázsá zöldborsó, 850 mázsá ugorka, 1200 mázsá korai kelkáposzta és így tovább. A gazdaság dolgozóinak vállalása 1129 mázsá terven felült termés 135.480 forint értékben.

Aki nem ismeri a zöldségtermelés fontosságát, hiteletlenkedve olvassa e számot. Pedig ez könnyen megvalósítható, csak meg kell adni a földnek és a növénynek azt, ami jár neki. Vaszkó Ferenc kertészeti főagronómus ezt így fejezi ki:

— Rendkívül fontos a növények „ételése”. Vagyis tudni kell, hogy melyik növény mennyi táplálékot von ki a földből és azt a következő növény elvételkor okvetlen pótolni kell. Amellett természetesen szüntelenül ápolni, kapálni, gyomlálniítani kell a növényeket.

### Negyvenyolcezer karalábé

A kertészet dolgozói, mikor megtették a többtermelésre vonatkozó vállalásukat, arra gondoltak: egy hold karalábébanál



Ujlaki Irén munkacsapatának tagjai egymással versenyezve, fűrgén csomózzák a csemegehagymát.

# A választás után újabb eredményekért harcoljanak a polgári eljárás népművelői

A május 17-i országgyűlési választás hatalmas győzelme volt egész dolgozó népünknek. Eredményeink kiválasztásának legfőbb biztosítéka agitációs munkánk volt. A választás előkészítésének ideje alatt a járás területén 1100 népművelői vezetett nap, mint nap szívós agitációs munkát, akik között mintegy 350 olyan népművelői dolgozott, akik a választási agitáció során végeztek először népművelői munkát. Ezzel a népművelői hálózatuk elterjedt, hogy pártunk szava, a népront választási programja járassunk minden dolgozóhoz eljuttott.

A népművelők szóbeli agitációjára mellett nagy mértékben hozzájárult a választási győzelemhez a szemléltető és kulturális agitáció. Ezen a téren a népront bizottságok helyiségeiben létrehozott agitációs szobák és a kórák agitáció volt igen hatékony. Az úrbórok és a DISZ szervezetek csapatszaka brigádjai — amelyekből a járás területén 52 működött — az élenjárók felkészítésében és az osztályellenesség terjedésének megelőzésében végeztek igen jó munkát.

A választási agitáció igen nagy mértékben erősítette pártunk és a dolgozó tömegek közötti kapcsolatát. Valóságos nagy elbeszélgetés volt ez a párt és a dolgozó tömegek között. A dolgozók maguk kérték a népművelőket, hogy rendszeresen keressék fel őket a választás után is. Népművelőink ezt meg is ígérték. Azonban ezen a téren most a választás után már vannak hibák. Egyes helyeken, mint például Tiszacségen és Polgáron ismét csak egyedül a területi pártbizottság próbálja átfogni az egész lakóterületet, amire képtelen. Polgáron a Szertészhaláda, a szeszk, a MAV és a többi pártbizottságok népművelői, a területi pártbizottságon kívül a választás befejezése óta nem végeztek lakóterületi agitációt. Míg a választás ideje alatt Polgáron 355 népművelői dolgozott, most a választás befejezése után még a százalet sem éri el azoknak a száma, akik rendszeresen népművelői munkát végeznek. Ehhez a hibához nagyban hozzájárult, hogy még egyes vezetők is úgy vélekednek, mint a polgári területi pártbizottság titkára, Lukács Albert elvtárs, hogy *a nagy dolgot, a választást nem lehet a népművelőkkel úgy aktívítani, mint a korábbiakban*. Tiszacségen Székely József elvtárs a területi pártbizottság titkára pedig úgy vélekedik: *„hagyjuk már egy kicsit pihenni a népművelőket, ne zaklassuk mindíg őket”*. Ezek az elvtársak és a hozzájuk hasonlók megfelelően nem a választás után is rendszeresen felkeressük és tájékoztatjuk őket a soronlévő feladatokról.

**A választási győzelem után újabb hatalmas feladatok állnak egész dolgozó népünk előtt.** A mezőgazdaságban a magasabb terméshozam elérése, a növényápolás jó minőségű és idejében való elvégzése. Néhány hét múlva sor kerül igen gazdag termésű betakarításra, az aratásra, cséplésre, gabonabegyűjtésre. Rendkívül fontos, hogy napjainkban a mi járásunk dolgozó parasztjai is eleget legyenek tej-, rozs-, baromfi-, hizottsertés és egyéb kötelezettségeiknek. Hozzájáruljanak, hogy meggyünk a szegénytelen utolsó helyről minél előbb az életről tudjon rógni. Ezeknek a feladatoknak elvégzése idején kemény harc folyik a béke és a háború erői között, amelynek eseményeit népművelőinknek nap, mint nap ismertetni, tudatosítani kell. A nemzetközi békeharc egyik fontos eseménye hazánkban lesz.

Június 15-én Budapesten összeül a Béke Világtanács, hogy határozataival, iránymutatásaival újabb csapásokat mérjen a háborús gyújtogatókra. Ezek a feladatok megkövetelik, hogy a JB és pártbizottságaink a választás előkészítésének időszakához hasonlóan tegyék az agitációs munkát.

**A választás befejezése után most egyik döntő feladatunk, hogy az egyes helyeken mutaközzel megnyugvass, haberkon való pihenés hangulatát felszámoljuk.** A JB irányítása mellett pártbizottságaink biztositani kell, hogy a választás idejére meghatározott területen, az ahhoz hasonló létszámú népművelőhálózat továbbra is rendszeresen működjön. Ebben a munkában minden pártbizottságunknak részt kell vennie. Különösen nagy feladatok várnak szűz pártbizottságainkra. Amellett, hogy a lakóterületen is részt vesznek az agitációban, elsősorban a tsz-n belül kell felvilágosító munkát folytatniuk, a munkafegyelmet megszilárdítására. A családtagok bevonására, a munkaverseny felindítására, a fejlett agro- és zootechnikai eljárások alkalmazására, a magasabb terméshozamokért. Ezen a téren néhány szűz pártbizottságunk már eddig is komoly eredményeket ért el. Az egyéki Tánics István és a népművelők jó munkájának tudható be, hogy negyedszerre kapják a cukorlapát. Ez a szűz vállalta, hogy cukorrépből holdanként 250 mázsás eredményt ér el. Itt a népművelői munkával komoly eredményeket értek el a családtagok bevonásánál is. Majdnem valamennyi tag családjával együtt dolgozik, a tsz-sben. A területi pártbizottságok népművelői munkájában is vannak jó kezdeményezések. A görbeházi alapszervezet népművelői, kisgyűlés előadói a népművelői munka végzésére versenyre indították. A verseny célja: melyik népművelői végzi úgy munkáját, hogy a hozzája tartozó dolgozó parasztlakó elsőnek végezze el a növényápolást, első legyenek a beadási kötelezettségek teljesítésében. Ebben a versenyben élenjárnak Sztankó József, Újvári Bujdosó Sándorné, Okváti András, Oláh Sándor népművelők, akik agitációs munkájukat már eddig is úgy végezték, hogy az előirt növényápolási munkákat a hozzájuk tartozó dolgozók elvégezték. Ezek a népművelők megmagyarázták a dolgozóknak, hogy a jó növényápolás, hogyan biztosít magasabb terméseredményt. Példákat mondtak arra, hogy tavaly az aszály és fagy ellenére is, aki nö-

vényeit jól gondozta, milyen szép terméseredményt ért el.

**Az egyéni agitáció** mellett fontos feladatunk tartjuk, hogy a csoportos agitáció különböző formáit — a kisgyűléseket, csoportos beszélgetéseket, emlékeztető estéket — továbbra is alkalmazzuk. Az agitációnak ez a formája a választás előkészítésének ideje alatt megmutatta, hogy ezeken a beszélgetéseken rengeteg olyan probléma merül fel, amelyeknek kijavítása pártbizottságaink, tanácsaink fontos feladata, amellyel nagy mértékben tudjuk növelni tömegbefejezésünket. Polgáron és Görbeházán a választás befejezése után a községi pártbizottságok összehívják a kisgyűléseket előadók és megszabták az agitációs munkában a legfontosabb feladatokat. Azóta, már több kisgyűlést is tartottak. Ilha, hogy a többi községeinkben ez nem lett megvalósítva.

Az agitációs szobák további működtetésére is nagy gondot fordítunk. Az agitációs szobák kapcsolatban pártbizottságaink az a terve, hogy azok a járásunk dolgozóinak. Bemutatjuk, hogy a kukorica pótbeporzását, hogyan kell elvégezni és annak alkalmazása milyen több-lettermést biztosít, vagy azt, hogy a búza viaszterében való aratása milyen személyesességűvé válik meg azt, aki végrehajtja a minisztertanács idevonalozó határozatát. De így képeket is bemutatjuk az egyén és a népgazdaság szempontjából is, hogy mit jelent a gabonafélék közös szűrűn való cséplése. Az agitációs szobákat felhasználjuk az egyes nemzetközi kérdések szemléltető megmagyarázására is, ugyanilyen formában az üzletek kórák agitációját is.

**Az a feladatunk, hogy** (tovább erősítsük népművelőhálózatunkat számbeli és az agitációs munka végzésére bevonjuk a termelésben és társadalmi munkában élenjáró dolgozókat, hogy az agitációs munka szervezeti és tartalmi színvonalának javítása — a tömegek közötti végzendő jó politikai munkánk egyik legfontosabb biztosítéka legyen további sikereinknek.

**Szilágyi József**  
a polgári járási pártbizottság titkára.

## Készülődés a pártnapokra

A pártbizottságok június 8-15. között megkezdte pártnapokat tartanak. Ezek a pártnapokon a jelenlegi nemzetközi helyzetet vitatják meg és a Béke Világtanács budapesti ülésének jelentőségét méltatják. Ugyanakkor a párttagok és pártönkivüliek beszámolnak arról, hogyan vették ki részüket a június 15. tiszteletére indított békeversenyből.

Legtöbb városi és falusi pártbizottság már megkezdte az előkészületeket a pártnapok sikeres megtartására. A Ruhagyárban például a csütörtöki népművelői értekezlet felhívta a népművelőket figyelmükre arra, hogy mozgósítsák mind a párttagokat, mind a pártönkivülieket a pártnapon való részvételre. Ugyanezt a feladatot adták a pártbizottságoknak is, akik

a pártcsoport értekezletén az üzem minden dolgozójával beszélgetnek a pártnapokról. Ezenkívül röpgyűléseket tartottak az üzemben, amelyen a dolgozók elhatározták, hogy június 15-ig békeműszakot tartanak. Hajdúszoboszló I-es alapszervezetében is már csütörtökön feladatuk adták a népművelőknek, hogy értesítsék a hozzájuk tartozó családokat: szombaton pártnap lesz.

Néhány — főleg falusi — pártbizottság azonban még keveset tett az előkészítés terén. A mulasztást sürgősen pótolni kell, mivel a pártnapokon olyan kérdések kerülnek megvitatásra, amelyek iránt nagy az érdeklődés a dolgozók körében.

A debreceni körzetben június 8-15. között lesznek a pártnapok, a megye többi helyiségeiben pedig június 14-én.

## Hajdú-Biharmegye asszonyai a nők világtalálkozójának sikeréért

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség kezdeményezésére 1953. június 5-10-ig tartják Danubában a nők világtalálkozóját. A kongresszus három rendkívül fontos kérdéssel foglalkozik: 1. a nők jogainak védelme, 2. a gyermekek védelme, 3. a tartós béke megteremtésének lehetőségei.

A magyar nők, köztük Hajdú-Bihar megye asszonyai is lelkes munkával készültek a kongresszusra. Az MNDSZ nőnevelői már hónapokkal ezelőtt ismertették az asszonyok között a Nemzetközi Nőszövetség felhívását, amely a békeért való harcra szólított fel minden hazáját és családját szerető asszonyt. Az MNDSZ nőnevelői becsítették arról, hogy milyen a sorsuk a kapitalista országokban élő nőnek és gyermekeknek, arról, hogy milyen életük van a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban élő nőnek, gyermekeknek.

A nők világtalálkozójának tiszteletére üzem asszonyainak termelésük emelésével, a munkafegyelmet megszilárdításával készültek. Takarékoskodtak népiük vagyonával, tapasztalataikat és jó munkamódszereiket átadták a gyengébben teljesítő munkatársaiknak. Falusi asszo-

nyaink a növényápolási munkák idejében való elvégzésével, az állam iránti kötelezettségük teljesítésével készültek. Nyírmártonfalván Sipos Károlyné a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy a termelőcsoportban egész éven át részt vesz a munkában és június 30-ig egész évi termését baromfieladásra felajánlja. A békevédelmi szerződés is arról beszélnek, hogy meggyünk asszonyai a békeharc egyik legfontosabb részének tartják az állam- és szociális kötelezettség teljesítését, valamint az adó pontos befizetését. Balmazújvároson H. Nagy Gáborné vállalta, hogy a kongresszusra egész évi adóját kifizeti, Hajdúszoboszlón Márta Mihályné minden negyedévi adóját pontosan és rendszeresen befizeti.

Magyunk asszonyai az értékes felajánlások mellett levelekben is üdvözölték a nők világtalálkozójának tagjait. A levelek mellette szűzben-szűz népi himnuszok, versek és párnákat, 50 darab kőzi himnuszú larsolyt és apró hazai készítésű gyönyörű porcelánokat küldtek. Ezek a levelek és ajándékok arról adnak a kapitalista rabságban szenvedő országok asszonyainak ahhoz, hogy még erősebben emeljék fel szavukat a nyomor csökkentéséért, a háborús gyújtogatók ellen.

## Megkezdődött a jelentkezés a Dolgozók Közgazdasági Technikumába

A Dolgozók Közgazdasági Technikuma népgazdaságunk számára alapos szaktudással rendelkező, művelt dolgozókat képez. A dolgozók közgazdasági technikumában a dolgozók könyvelői, üzemi tervezői, statisztikusai munkakör betöltésére készülnek fel.

A közgazdasági technikumai oklevél megszerzése a közgazdasági

technikumi oklevélhez kötött sokféle állás betöltését és a gazdasági élet széles területén az irányító, önálló munka végzését teszi lehetővé.

A dolgozók közgazdasági technikumában folyó korszerű, bőséges szakismeretek tanítása biztosítja az alapos szaktudással rendelkező káderek képzését és az állam népgazdaságunk könyvelői, üzemi tervezői, statisztikusai káderek képzését is kielégíti.

A tanulmányi idő négy év. Ez alatt az idő alatt a tanulók általános közgazdasági képzést kapnak az ipari szakfolyóirattal fokozottabb eredményességével.

A Dolgozók Közgazdasági Technikumát elvégzett tanulmányokat az ország különböző egyetemén és főiskolán.

Az első osztályba azok a dolgozók jelentkezhetnek, akik szeptember 1-ig 17. évüket beölték és az általános 8 osztályt (gimnázium, polg. négy osztályt) (gimnázium, polg. négy osztályt) elvégezték, felvételüket üzemi szervezetei javasolják.

Jelentkezési lap átvételre az Iskolai Igazgatóságnál Vöröshádsereg útja 8. sz. naponta 8-2-ig és d. u. 5-6-ig.

A Dolgozók Közgazdasági Technikuma ingyenes, a hallgatók csak tankönyveikért és tanszereikért kötelesek gondoskodni. Jelentkezhetnek azok a nők is, akik csak otthoni munkát végeznek.

Ujhelyi István igazgató

## Bukarest készül a Világifjúsági és Diák Béketalálkozóra

Reggeli napfényben fürdik Bukarest, amikor a gyársztréknak egy új munkanap kezdetét jelzik. Beköszönött a tavasz, minden szebb lett és derűsebb.

Tekintsük meg azokat a helyeket, amelyeken sok ezer ifjúmunkás lelkes munkájának nyomán emelkednek a magasba az új nagy építkezések. Ezekben kerülnek megrendezésre a IV. Világifjúsági és Diákifjúsági nagy ünnepségek. A brigádosok szalai és ezrei az ország különböző tájairól jöttek el, hogy gyors ütemben felépítsék ezt a hatalmas parkot, amely a kulturális ünnepségek és a sportversenyek színtere lesz. Az ifjúmunkások biztos kézzel irányítják az óriási eszkavátorokat, emelődarukat, szkeperket, stb., melyeknek zaja messzire elhallatszik. Az eszkavátorok éles fogaitak milyen beviszik a földbe, naponta több ezer köbméternyi földet távolítanak el. Így egyengetik azt a területet, ahol a 80.000 férőhelyes óriási stadiont építik fel, azt a helyet, ahol a 4000 férőhelyes szabadtéri színház fog megnyílni, valamint azt a területet, amelyen az evezősversenyekre alkalmas tavat létesítenek.

A főváros másik pontján, a Grivita Rosie rajonban, a „Nicolae Bălcescu” parkban megkezdődött egy 1800-2000 férőhelyes szabadtéri színház felépítése, s a sugárút jobb oldalán egy

üres telek helyén most épül a 800 férőhelyes modern filmszínház.

Egy hatalmas emelődaru segítségével nagy fák ültetnek át a most épülő színház köré, stb. Mindenütt látszik az építőmunka lendülete.

Bukarest központjában áll a Köztársasági Palota, a volt királyi palota, melyben a múltban az ország legnagyobb kizsákmányolója lakott. A palota egyik szárnyát annakidején bombázás pusztította el. A rendkívül gyorsan összeállított magas állványzaton ma kömvesek, vasbetonszerelők, stb. dolgoznak, akik hozzávezdtek a szőbombázott falak lebontásához, rövidesen pedig felhúzzák az új falakat s ezzel kibővítik a Román Népköztársaság Múzeumának nemzeti műcsarnokát. Ugyanígy épül egy 600 férőhelyes terem művészeti előadások számára és néhány speciális terem, melyekben a Világifjúsági és Diákifjúsági alkalmából ünnepségeket, koncerteket, stb. rendeznek.

A Román Népköztársaság ifjúsága arra törekszik, hogy minél színpompásabb külsőt adjon a fővárosnak, hogy új épületekkel növelje. Ezek az új építkezések helyet adnak majd a világ minden tájáról összehozott fiatal küldötteknek, akik azért mennek a találkozóra, hogy elszántan kifejezést adjanak egységüket a béke megvédéséért vívott harcban.

## HAI

Komoly június végén dolgozó: szer ellő 40 tonna zú. Ezt a évi tervet munkásai összegű b elérnek.

## A B

A békecsuk a hat iratot a homlokzatunk — ezt kadev, a az üzemből jobd jóv Butorgyar rapra eme sok terme tató grafik napra új s juk fele: é

Műszaki újítomozga olyan ered amelyek funk álló végrehajtás Vállalatú sítmenyek tervteljesít küzdelmet. ka és a bér értelmiségű békeverseny hét felajánl hogy vállala zója, újító magáéva le

## A műs

A Gördül zői a Béke ülésszakáná erővel dolg vuk teljes dolgozók sz oldottak me sar kivágo kézbicostás gépi, auton állítottak n lenyeges m eredménye

## 61/1

lat egyik ményl-üti é kori esőzés san halad a sítéséért és adáséért in gozók.

Annak e lan észszer önköltségek rilis és má lás, még s a havi terv nem gond szükséges sáról. Most hiányuk va meg időre. május első termelési é ták a dolg beszéltek, cement és szállították akkor már munkálatait tek. Erre az idejében az ból adódott lis havi ter ra, májusit sítették. Pa gittent. A be mellett lévő kezés terül nálható an

# HARCBAN A FÉLÉVI TERV TULTELJESÍTÉSÉÉRT

## Negyven tonna fűzet terven felül

Komoly feladatot kaptak ma-jus végén az Alföldi Nyomda-dolgozói: a tanulmányi tan-szer ellátásának biztosításához 40 tonna fűzetet járuljanak hoz-zá. Ezt a négy vagonnnyi árut az évi terven felül készítik az üzem munkásai úgy, hogy nagyobb összegű béralap megtakarítást is érjenek. Szoros együttműködés

jött létre ennek megvalósítása érdekében, a műszakiak, szedők és nyomdászok között. Még az üzem legidősebb dolgozója, Pál Lajosné elvtársnő is fellelkese-dett a nagyszerű példa láttán: 120 százalékot teljesít!

Elősegítik a 40 tonna iskolai fűzet legyártását Hajzer Sándor-né, Nyíri Jenőné összerakók,

akik esütörtökön 169 százalékot értek el, Székely József kézisze-dő, aki 173 százalékra és Lovas Mártonné kétszeres jelvényes sztahanovista, aki 169 százalékra teljesítette tervét.

Valamennyien azért küzdenek, hogy szeptemberre hiánytalanul ott legyenek a fűzetek, minden diák előtt.

## A Bútorgyár diszistái tettekkel harcolnak a békéért

A békéért harcolunk — olvas-suk a hatalmas pirosbetűs fel-íratot a Bútorgyár épületének homlokzatán. A békéért harcol-unk — ezt hirdeti a pezsgő mun-kakévd, a dolgozók vidám dala az üzemrészekben. A békéért, boldog jövőjükkért harcolnak a Bútorgyár diszistái is. Napról napra emelkedik az ifjúmunká-sok termelési eredményét mu-tató grafikon görbéje, napról napra új sikerekkel törnek cél-juk felé: év végére elérik a ter-

melés rohamesapátja megtisztelő címét!

A csiszolóban Murvai András képviselő, sztahanovistával együtt dolgozik Fejes Imréné anyag-mozgató. Május hónapban 192 százalékos állaga volt, pénteken már 203 százalékra teljesítette napi normáját. Ő vezeti a csiszó-lóműhely ifjúmunkásai között, őt akarja túlszárnyalni Balai Er-zsébet, Darányi Mária és a többi fiatal. Darányi elvtársnőnek most 152 százaléka van, de arra

törekszik, hogy a bukaresti ne-gyedik Világifjúsági Találkózón résztvevő debreceni küldött hírű vihesse: lehagyta Fejes Imréné-t.

Dtősegi István sztahanovista, a hajlító üzemrészt ifjúmunkása 272 százalékos teljesítményével vitta ki a dolgozók elismerését és szeretetét. Merész elhatározás-ra szánta most magát: magasabb eredményt akar elérni, mint Murvai elvtárs, ezzel teszi még megbecsültebbé a diszista ne-vét!

## A Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat újtói a békéért készülnek

Műszaki fejlődésünknek az újtómozgalmon keresztül is olyan eredményeket kell elérnie, amelyek meggyorsítják az elő-tűnk álló hatalmas feladatok végrehajtását.

Vállalatunk dolgozói jó telje-sítményekkel lendítették előre a tervteljesítésért folyó sikeres küzdelmet. De helytállt a munka és a béke frontján műszaki értelmiségünk is. A választási békeverseny és a mostani béke-hét felajánlása is bizonyítja, hogy vállalatunk minden dolgo-zója, újtója és sztahanovistája magáévá tette Rakosi elvtársnak

a választási nagygyűlésen el-hangzott szavait. Tudjuk, hogy mindnyájan aktív harcossá vá-lunk békénk megvédésének, ami-kor a magunk helyén, a magunk posztján jól végezzük munkán-kat, teljesítjük és túlteljesítjük hazánk szocialista építésének tervét.

Újtóink a Béke Világtanács budapesti ülészakának tisztele-tére felajánlást tettek. VI. Lóth János villanyszerelő és brigádja vállalta, hogy az eddig veszélyes munkával járó kislétszűségi há-lózat javítására olyan javaslatot dolgoznak ki, ami elősegíti és le-

hetővé teszi, hogy a kislétszű-ségi hálózatban is biztonságosan dolgozhatnak szerelőink.

Baumgartner Zoltán műszerész vállalta, hogy a számlázási osz-tály által használt Citográf gé-pen a naplói hűtőt automatizal-ja, amely jelentősen megkönnyíti a számlázási osz-tály dolgozó-i-nak munkáját. Szigeti Elek, a mérőhitelesítő osz-tály vezetője határidőre egy olyan műszer el-készítését vállalta, amely lehető-vé teszi a javított fogyasztásmé-rők gyors ellenőrzését minőségi szempontból.

## A műszaki vezetők segítségével a nagyobb eredményekért

A Gördülőcsapágygyár dolgo-zói a Béke Világtanács budapesti ülészakának tiszteletére lokozott erővel dolgoznak első félévi ter-vük teljesítéséért. A műszaki dolgozók számos nehéz feladatot oldottak meg. Így a csapágyko-sár kivágó szerszámját az eddigi kézi-beosztású módszer helyett gépi, automatikus átszereléssel állították munkába. Ez nemcsak lényeges munkaidő megtakarítást eredményezett, hanem egyúttal

a kosárlakok pontos megmun-kálását is elősegítette. A munká-latokat Bellér János szerkesztő tervei alapján Melles György üzemvezető vezetésével végezték.

Az eddigi egyes adagolású gör-vőkészítést a Szovjetuniótól kapott centerlesz készítőgépen át-eresztési eljárással végezték. A gép technológiájának megvál-toztatásával kétfős eredményt ért el Biró Gábor, Molnár Pál és Kliss István műszaki vezető: egy-

részt nagyobb mérvű időmegtaka-rítást, másrészt létezőes minő-ségű munkát.

Ez is hozzásegítette vállalatun-kat ahhoz, hogy e hónap 6-án 101 százalékban teljesítette napi ter-vét. Ezen belül a szerelő 103 százalékot, az edző 110 százalé-kot és a sajtoló 120 százalékot ért el.

Ezekután reméljük, félévi ter-vünket, pártunknak tett ígére-tünkhöz híven — túlteljesítjük.

## Június 30-ra behozzuk lemaradásunkat

— jelentik a Bősörményi-úti építkezés dolgozói

**61/1 Építőipari Vállalat** egyik munkahelye a Bősörményi-úti építkezés, ahol a gya-kori esőzés ellenére is elég gyorsan halad a munka. A terv telje-sítéséért és az épület időbeni át-adásáért indultak harcra a dolgozók.

Annak ellenére, hogy számtalan éjszakerősítésre, újításra és önköltségesökkenésre történt ápr-ilis és május hónapban felaján-lás, még sem tudták teljesíteni a havi tervet. Az építésvezetőség nem gondoskodott idejében a szükséges építőanyag biztosítá-sáról. Most is több mázsa cement hiányuk van, amit nem kaptak meg időre. Ezt a hanyagságot a május első hetében megtartott termelési értekezleten elmondot-ták a dolgozók. Akkor arról is beszéltek, hogy nincs elegendő cement és mész. A téglát sem szállították rendszeresen, pedig akkor már az épület falazási munkálataihoz is hozzákezd-tek. Erre azonban nem figyelt fel idejében az építésvezetőség, eh-ből adódott aztán, hogy az ápr-ilis havi tervet csak 76 százaléka-ra, májusit 90 százalékra telje-sítették. Pedig lehetett volna se-gíteni a bajon. Ha a keverőgép mellett lévő cementet és az épít-kedés területén heverő felhasz-nálható anyagokat összezednék

és a szükséges anyagot idejében megrendelték volna, akkor nem 76 és 90 százalékra teljesítették a tervet, hanem legalább 100 szá-zalékra, sőt esetleg többre.

**Az építésvezetőség-gel** a májusi termelési értekezle-ten a dolgozókkal jobban meg-beszélték, hogy mit kell tenni a terv végrehajtása érdekében, ho-gyan végezhetnek jobban a mun-kát. Májusban máris komoly eredményről számolhatnak be. Csak anyagban 34.198 forint ér-tékű megtakarítást értek el. Ezt az eredményt most a békeműszak ideje alatt tovább növelik. A jobb és gyorsabb munkafolyama-tok elvégzéséhez újítást vezettek be azzal, hogy a pilléreknél zsaluzást nem alkalmaznak. Az újít-ás bevezetésével nemcsak az építkezés menetét gyorsítják meg, hanem több mint kétezer forint értéket megtakarítanak.

jesítményét 4 százalékkal növell. Pénteken már 141 százalékot ért el.

Az állványozó ácsbrigád is ígé-retet tett. Kollektívan megta-gadták, hogy minőségi munka mellett tervüket három nappal a határidő előtt befejezik. Ehhez a kezdeményezéshez csatlakozott Harangi Sándor kőműves bri-gádja is, vállalták, hogy 100 szá-zalékos minőség mellett tervüket 4 nappal a határidő előtt telje-sítik.

**A vállalatok teljesí-tésével** járulnak hozzá a dol-gozók a lemaradás behozásához. A május 26-án megtartott béke-gyűlésen egymásután tettek ígé-retet. Csökömei Ferenc brigádja 4 százalékkal emeli teljesítmé-nyét, Magyar István ifjúmunkás pedig vállalta, hogy a téglát ide-jében, selejtmentesen szállítja a kőművesek részére. Vojt Zoltán brigádja 128 százalékos átlag tel-

**A műszaki dolgozók t** is magukkal ragadták a dolgozók lelkes felajánlása. Fehér Tibor építésvezető és Gara Sándor ígé-retet tettek, hogy az eddignél sokkal tervszerűbben és valóban időben biztosítják az anyagot, mert a múlt hónapokban is első-sorban a hanyag anyagbiztosítás okozta a lemaradást. Pórizs László munkavezető a dolgozók pontos munkáit állítását, a munkafolyamatok zavartalan biz-tosítását tűzte ki célul.

Most ezekben a napokban, ami-kor az egész ország dolgozói jobb munkával készülnek a Béke Világtanács ülésére, azt a célt tűzték ki a Bősörményi-úti építkezés dolgozói is, hogy valóra váltják a pártnak adott szavuk-at és behozzák a lemaradást, teljesítik a június havi tervet.

## Átadták a közoktatás legjobb dolgozóinak a „Kiváló tanár“ és „Kiváló tanító“ kitüntetések

A II. Országos Pedagógus Nap alkalmából szombaton délben ada át a parlament épületében a szocialista nevelés és oktatás terén legkiválóbb munkát kife-jtett általános- és középiskolai nevelőknek a „Kiváló tanár“ és „Kiváló tanító“ kitüntetések. Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke.

Az ünnepségen megjelent Ré-vai József népművelési minisz-ter, Rónai Sándor, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Biz-zottságának tagja, Szabó Piros-ka, az Elnöki Tanács titkára, Jóbóru Magda, a közoktatásügyi miniszter első helyettese, Kovács József közoktatásügyi miniszter-helyettes, Cseterki Lajos, a SZOT titkára és többen az oktatás, az irodalom Kossuth-díjjal kitünté-tett dolgozói közül.

Darvas József közoktatásügyi miniszter megnyitó szavai után

Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke mondott beszédet.

Dobi István nagy tapsal fogadott beszéde után átnyújtotta a kitüntetetteknek népi demokrá-ciánk elismerő oklevelét, jelvé-nyét, továbbá három-három ezer forint pénzzutalmat.

Hajdú-Biharból „Kiváló tanító“ kitüntetést kaptak:

Sütő Sándor, általános iskolai igazgató, Debrecen; Kecskés Gyula általános iskolai tanító, Püspökkladány; Pápai Sándor ál-talános iskolai igazgató, Püspök-ladány.

„Kiváló tanár“ kitüntetést kap-tak:

Molnár András általános gim-náziumi igazgató, Debrecen; Okos László gyógypedagógiai in-tézeti igazgató, Debrecen; Jozsal Károly, a gépipari technikum ta-nára, Debrecen.

ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

művésze szavaltta el Ady Endre: „Magyar tanító“ című versét, majd Bartha János, a megyei tanács elnökhelyettese tartott ünnepi beszédet. Beszédében pe-dagógusaink munkáját méltatta és arról a megbecsülésről be-szélt, melyben társadalmunk ré-szesíti az új ember kovácsait. Ezután következett a legkivá-lóbb pedagógusok jutalmazása. Mintegy 15-en kaptak meg a „Közoktatás kiváló dolgozója“ jelvényt, többen pedig pénz- és könyvjutalmakban részesültek.

## Ünnepség Debrecenben a Pedagógus-nap alkalmával

Tegnap délután 3 órakor ta-nárok és tanítók, tanítványok és szülők közösen vonultak az Al-földi palotánál lévő szovjet em-lékműhöz, hogy elhelyezzék azon koszorúkat.

Ezzel kezdődtek a II. Pedagó-gus nap ünnepségek.

Délután 4 órakor került sor a központi diszünnepegre az Arany Bika nagytermében, ahol Kuti Józsefnek, a Pedagógus Szak-szervezet szervező titkárának megnyitó szavai és a diszelnök-ség megválasztása után Körös-ztós István, a Csokonai Színház

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

## Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

Ma valóban igazi nevelők lehetnek a pedagógusok

A Magyar Népköztársaság mi-nisztertanácsa múlt évi határo-zata értelmében ma ismét a pe-dagógus napot ünnepeljük. Tanyákon, községekben, városok-ban, dolgozó népünk melegsze-relettel köszönt bennünket, ma-gyar pedagógusokat. Ez az ün-nep megváltozott helyzetünk és társadalmi megbecsülésünk biz-zonyosága. Elismerése annak a munkának, melyet az iskolában oktató-nevelőmunkánkkal és is-kolán kívül végzünk.

Ma valóban igazi nevelők le-hetnek a pedagógusok. Nem te-nyegét az állástalanság réme, az állásból való elbocsátás. Az új hazában megváltozott életünk, megbecsülnek bennünket. Kos-suth-díjasaink, állami és kor-

## A nők világkongresszusa tanácskozásai

A nők világkongresszusának június 5-én megtartott esti ülésén megindult a vita Andres Andreen asszonynak (Svédország) „Fel-adataink a nők jogainak kivívásáért és megvédéséért folyó harc-ban“ című beszámolója felett. A vitában felszólaltak Dánia, Irán, Törökország, Trinidad és Románia képviselői.

A kongresszusnak sok dán szakszervezet és munkásszervezet küldött üdvözlétet.

A nők világkongresszusa tanácskozásai

A nők világkongresszusának június 5-én megtartott esti ülésén megindult a vita Andres Andreen asszonynak (Svédország) „Fel-adataink a nők jogainak kivívásáért és megvédéséért folyó harc-ban“ című beszámolója felett. A vitában felszólaltak Dánia, Irán, Törökország, Trinidad és Románia képviselői.

A kongresszusnak sok dán szakszervezet és munkásszervezet küldött üdvözlétet.

## BÉKEHARCOSOK, AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK



**BURJAN JANOSNÉ**  
MAV váltókezelő és fordítós  
lelkismeretes munkával készül a műszaki előfeltetelek biztosítá-sára június 15-re a Béke-Világtanács sával harcol a félévi terv túltelje-sítéséért.

**DANCÓSÓ PÉTER**  
művezető  
munkával készül a műszaki előfeltetelek biztosítá-sára június 15-re a Béke-Világtanács sával harcol a félévi terv túltelje-sítéséért.

## KI A LEGÉNY A GÁTON?

A debreceni gépállomás gép-színjében szépen sorjában állnak a kombájnok, akárcsak a katonák, mikor parancsra várnak. Parancsra várnak ezek a kombájnok is: a bő termés betakarítására. Készen áll minden, de igazítás mindig akad rajta. Hol egy csavart kell meghúzni, hol a motornak kell valamit javítani, hogy fennakadás nélkül menjen majd a munka.

Az egyik kombájnról 28 év körüli fiatal traktorista mészár ki, Molnár János. Megtörtélt a kezét és máris mondja úgy magyarázólag:

— Javítottam a kuplungot, nehogy a legkisebb hiba is legyen majd az aratásnál. Egyéb kényeztetést nem kaptam, hogy egyetemese kultivátorral az aratás megkezdéséig 550 hold növényápolást végezzek el.

— Az igaz, de mennyit teljesített eddig?

— Mennyit? 169 holdat. De hány nap alatt, ugye ezt akarja kérdezni az elvtárs. Mindössze négy nap alatt. Egy nap alatt átlagosan több mint 40 hold növényápolási munkát végeztem el. De mentem is éjjel-nappal.

Tovább nem is igen frásztuk a dolgot, Solyom Imréről, a sár-rétudvari gépállomás kiváló traktoristájáról kezdünk beszélni.

— Hogy első az országban az igaz, de én is lehetnék — mondja.

Látszik, hogy nemcsak a szakkal, hanem tetteikkel is be tudná bizonyítani. Molnár a

gépállomáson úgy ismerik, mint olyan embert, aki nem szégyelli megmondani a magáét, így aztán mi is tovább kérdezősködni.

— Nem nagyon hisszük mi ezt, csak külön ember ő.

— Már miért volna külön? Ő is olyan ember, mint én.

— Az igaz, de mégis csak más ő.

— Lehet, hogy ő már teljesítette évi tervét, én meg még csak a tavaszi tervemnek 183 százalékát, de csak ebben van különbség közöttünk.

— Van ott különbség másban is — fűzzük tovább a szót Kondor elvtársal, a gépállomás igazgatójával.

Hol, na mondja meg már az elvtárs — így most már megsejten Molnár János.

— Ott, hogy Solyom elvtárs már a vállalásának több, mint a felét teljesítette. Molnár elvtárs, pedig még csak 169 holdat, vagyis úgy néz ki a dolog, hogy nemigen teljesíti felajánlását. Pedig azt tartja a magyar ember, hogy ha bele is betegszik, de az adott szavát, azt megtartja.

— Talán én nem tartom meg? A Zeforom még ugyan oda van, de adja vissza a gépet Kondor elvtárs — mondja most már az igazgató elvtársnak — és becsületszavamra megcsinálom. De meg am! Sőt, tudja mit mondok? Ha Solyom elvtársnak is, nekem is, letörölnék a tábláról az eddig végzett növényápolási munkák eredményét.

nyeit és egyszerre indulnánk, lehagynám.

— Nem nagyon hiszem, nem olyan embernek ismerem őt, aki csak úgy enged, hogy lepiálják.

— Már pedig én lepiálnám. Le én. Minden egyes nap túlteljesíteném, nem csak a 30 holdat, hanem még a 40-et is. De ne gondolja az elvtárs, hogy csak úgy feldurnám. Minőségi munkát végeznék.

— De hát miért nem végez az elvtárs. Miért nem hívja ki Solyom elvtársat versenyre és rögtön kiderülne, ki a legény a gáton.

— Hát ki is hívom. Vállalom, hogy évi tervemet a nyári munkák alatt befejezem. Itt már nem tudom befogni, de a növényápolásnál naponta meglátjuk ki végez többet. Rámegyek a földre — rámelegyek én és minden nap megcsinálom a 40 holdat a Szepes Új Élet tszcs-ben. Meglátjuk ki lesz a legény a gáton.

— Na jó, majd mi is meglátjuk sikerül-e a napi növényápolási munkában lehagyni az ország legjobb traktorosát — mondjuk búcsúzóul. Beleszólnak ebbe még mások is a megyében.

★

Kíváncsiak vagyunk mi is erre a versenyre, valóban meglátjuk, hogy ki a legény a gáton, vagy jobban mondva a traktoron, ki végez el kifogástalanul több növényápolási munkát.

RACZ BÉLA.

## Mégsem az idő a gazda



Fekete Sándor Debrecen, Szeder utca 28. szám alatt lakó 5 holdas dolgozó paraszt már kétszer húzta meg keresztben hozzászában négyzetes kukoricáját. Ahogy az eső megállt nyomban hozzáfogott a kapáláshoz is. Sietni kell a munkával, mert Galgóczi Gyula, földszomszédja, akivel versenyben áll, már megkapta a kukoricáját. Segít Sigr Gyula is, hogy gyorsabban haladjon a munka.

## „NEM MAGÁNÜGY“

című komédia bemutatására készül a színház

A Csokonai Színház június 11-én ismét új darabot mutat be Debrecen dolgozóinak. Iszajev-Galics: „Nem magánügy“ című komédiáját. A darab az egyik moszkvai szálló tizeaharmadik emeletén játszódik le négy vidéki szovjet ember: egy mérnök, egy geológus, egy mérnök és egy hangversenyrendező között, akiket a véletlen hoz össze egy szobába és akik — miközben mindennap egymáson akarnak segíteni, számtalan humoros helyzetbe kerülnek. Így például a hangversenyrendező helyett énekesek, színészek, artisták vidéki szerepeltetéséről a mérnök tárgyal, cselekszik, dönt, míg az ő ügyeit a hangversenyrendező intézi. A bőhumorú, kifűző komédia a szovjet emberek mindennapi életébe visz el bennünket két és fél órai egészséges nevetés közben.

Mig bent naponta — szombatokat és vasárnapokat kivéve — a „Nem magánügy“ szerepel a színház műsorán, a színház opera- és operettgyűjtése a Lenin-lérei Szabadtéri Színpad műsoráról gondoskodik. Június 20-tól július közepéig minden szombaton és vasárnap előadás lesz a Szabadtéri Színpadon. Itt az idei évad során már bemutatott darabok közül a „Luxemburg grófja“ és Verdi „Alarcosbálya“ kerül előadásra, továbbá júliusban egy új bemutató: Lehár: „Vándorok“ című daljátéka.

## Meg kell gyorsítani a szállítások betakarítását

Ahogy mondani szokás, a jó gazda mindenről idejében gondoskodik. Így van ez a takarmányról való gondoskodással is. A tavalyi aszályos esztendő sok gazdának nagy gondot okozott. Különösen, ahol nem gyűjtötték össze minden rendelkezésre álló zöldhulladékot és keveset silóztak. Most az idő kedvező. Bőséges takarmánytermésre van kilátás, mégsem gondoskodnak a tanácsok, hogy idejében levágják a szállítások mezejében 99 százaléka le van vágva, de behordva csak 72 százaléka van, 27 százaléka még boglyákba rakva a lucerna fölön van és gátolja a sarjuszóna növekedését. De a lassan haladó betakarítás hátráltatja a begyűjtést is.

A rétek is csak 20 százalékgig vannak lekaszáva, az utak, vasutak mentén és árokpartokon nőtt fű is ott vész meg.

Debrecen városához tartozó területen a május 30-i jelentések alapján 763 hold rétből csak 6 holdat vágta le. A lucernának is csak 81 százaléka van levágva, összehordva pedig 23 százaléka. Ha késve vágják megvenül és akadályozza a következő kaszálást. Nagy gondot kell fordítani a széna szárítására is. Gyors száritással légszáraz állapotban azonnal be kell hordani, mert az ilyen tartós eső, mint a napokban is volt, kilúgozza a takarmány tápértékét, minőségileg gyengébb lesz.

Lassan megy a silózás is. A de-recskei járás még semmit sem silózott, pedig a télen ott volt a legnagyobb hiány a takarmányból. De nem jobb a nagylétei és a polgári járás sem. Ezek a tanácsok most nem sürgetik a takarmánybetakarítást, silózást, a télen pedig majd kapkodnak fűhöz-fához. Dicséretet érdemel a silózásért a debreceni járás, ahol már 1180 köbmétert, a püspöklandányi járásban pedig 1125 köbmétert silóztak be.

Legfontosabb feladata most minden tszcs-nek, egyéni gazdának, hogy a növényápolás mellett a takarmányról is gondoskodjon. Sürgősen le kell vágni a még lábon álló takarmányt, hogy a sarjuszóna gyorsabban nőjön.

## Megkezdődött a papirgyűjtés

Megyénkben is lelkesen indultak harcba pénteken reggel a papirgyűjtési hét sikeréért. A földművelésügyi miniszter a megyében 81 ideiglenes átvevőhelyet létesített. Azokban a községekben, ahol állandó átvevőhely működik, erre az időre egy ideiglenes is létrehozta. Már az első napon szép eredmények születtek. A fémgyűjtési hónap során kitűnt úttörők voltak az első most is a munkában. Nagy-rábén Juhász Károly V. osztályos pajtás a fémgyűjtési hónap során első volt. Most is megszervezte 5 tagú brigádját és felkeresték a boltokat, a KTSZ-t és a tanács-hoz is ellátogattak. Már az első napon jó eredményt értek el: 4 és fél mázsa papirhulladékot gyűjtöttek.

Beregytúrfaluban a boltok dolgozói összeszedték a hasznavehetetlen papirhulladékokat. De hozzáálltak az úttörők itt is a gyűjtéshez. Órák alatt több mint 3 mázsa hulladék gyűlt be a földművelésügyi miniszter átvevőhelyére.

Megyei DISZ gyűléseken választják meg a IV. Világ-ifjúsági Találkozó küldötteit

Mintegy 1300 fiatal képviseli majd a magyar fiatalokat a világ ifjúságának nagy békéjéről, közöjján, a bukaresti VII-en. Ezek a fiatalok ifjúságunk legjobbjai: sztahanovisták, kitüntetett művészek, sportolók, éltanulók stb., akik méltó képviselői lesznek a szocializmus építő hazánknak. A küldötteket ország-szerte megyei DISZ-gyűléseken választják meg. Ezeket a gyűléseket június 7-től 21-ig tartják.

Harmadnap már vonaton ült. Az állomáson nem várta senki, bár titokban számított erre. A kijárat előtt kortól fakult lován a szíját igazgatta egy fáradt tekintetű öreg paraszt. Tőle kért útbaigazítást. Az öreg fásult tekintetével egy dulótt felé intett: — Azon tessék menni. Mindig csak jobbközé felé...

Erősnek és frissnek érezte magát... Bohókás jókedve — amely a kinevezés kézbevétele után nem hagyott alább — most még csak fokozódott itt a végtelen, szabad földeken. Az egyik útkanyarban egy kis ürge futott ki a bokrok

## A NAGY O BETŰ

Leszállt a vonatról. Az állomáson mindössze egy-két ember létezett. A vonattal is csak három érkezett rajta kívül. Soha nem járt még ezen a vidéken. Itt állt ismeretlenül tanító kinevezéssel a szobában.

Két nappal ezelőtt még a kerületi tanfelügyelőség szobájában várakozott. Megrezen, amikor a nevének szólították: „Hajdu József! Várja a tanfelügyelő úr!”

A tanfelügyelő röviden végzett vele. Kezbe nyomott egy tanítói kinevezést és ridegen csak ennyit fűzött hozzá: — Tanyára kerül. Nehéz dolga lesz. De majd megszokja.

A fiatal tanítót nem keserítették el ezek a kimért, száraz szavak. Nem is nagyon hallotta, mit mond a túske-frizurás, agyartekintetű öreg. A tanítói kinevezés volt a lényeg, amit most már ott szorongatott a kezében. Ott évi várta rá állástalanul létező, kopálva, amikor már semmi nem kereseti lehetőség nem akadt. Őt éve, hogy tanítói oklevelet szerzett, de nem tudta hasznosítani. Most végre sikerült. Pótolhatja mindazt, amit hosszú évek alatt elmulasztott. Végtelen munkakévd lobogott benne és szinte táncos kedve kerekedett, amikor ismét szabad levegőre került.

Harmadnap már vonaton ült. Az állomáson nem várta senki, bár titokban számított erre. A kijárat előtt kortól fakult lován a szíját igazgatta egy fáradt tekintetű öreg paraszt. Tőle kért útbaigazítást. Az öreg fásult tekintetével egy dulótt felé intett: — Azon tessék menni. Mindig csak jobbközé felé...

Erősnek és frissnek érezte magát... Bohókás jókedve — amely a kinevezés kézbevétele után nem hagyott alább — most még csak fokozódott itt a végtelen, szabad földeken. Az egyik útkanyarban egy kis ürge futott ki a bokrok

közül. Az út közepén két hátsólábára emelkedve kénlelte a halált. A fiatal tanító pajkoskodva nagyot dobantott lábával, aztán hirtelen lehajolt. A kis állat vilanásszerű gyorsasággal tünt el. Hajdu még egy ideig figyelt: nem dugja-e ki a fejét. Gyerekek szokták így figyelni a számukra új, szokatlan jelenségeket. Csak mikor újra felemelte a fejét, vette észre, hogy nincs egyedül. Az ülmeneti kukoricás szőlőn egy 19 év körüli apró legényke ült és ércelődött, kíváncsi szemekkel nézte a játékos kedvű idegent.

— Bizonyára egy tanítvány! — villant át Hajdu agyán. — Kényelmetlen találkozás. De azért nem mutatta zavarát. Megindult a fiú felé, hogy ismerettségét kössön vele. Jól számított: a gyerek valóban a tanyára való. Most a községből jött, ahol százei ügyes-bajos dolgát intézte.

Letelepedett mellé, a fűvel tarkított földbuckára.

— Hogy hívják? — kérdezte a gyereket, végigsimítva csapzott, kuszált frizuráját.

— Muzsuly Péternek! — hangzott a válasz.

— Hány éves vagy?

— Kilenc.

— Hát aztán iskolába jársz-e?

A felelet ezuttal késett, ha csak egy halvány vállrándítást nem lehetett annak tekinteni. Határozott válasz helyett, most a fiú intézett kérdést a tanító felé, miközben értelmes szemmel Hajdu arcát jürkészték:

— Az úr kicsoda?

Hajdu előbb úgy gondolta kitérő választ ad, de aztán mégis kertesés nélkül felelt: — Az új tanítótok.

Arra számított, hogy meglepődik a gyermek, de jelt sem látta ennek. Visszatért az előző kérdésre.

— Szóval, hogy állsz az iskolával?

A gyermek felállt, jelleve: nincs sok ideje ücsörögni. — Nincs idő arra... — mondta közben az érett emberek komolyságával.

Hajdu is felállt. Megindultak. — Idő? Hát mire fordítod az idődet?

— Hol erre, hol arra. Mindig van, amit csinálni kell. Legtöbbit a gyerekekre vigyázok.

— Na és a tanító, mit szólt ehhez? — érdeklődött tovább Hajdu.

— Nem volt annak gondja ilyesmire...

— Hm... Nem volt gondja?!

— A!... Öreg volt az már nagyon...

Kis útársától megtudta Hajdu, hogy előjött, egy 70 éves öreg tanító, a mult esztendőben temették el. Így ürcsedett meg az állás.

Hajduknak nagyon tetszett a pöttöm emberke értelmes szemével, komoly „felnőtt“ viselkedésével. Mire feltűntek a tanyarozant vályogviskói, már egész jó barátságba került e legénykevel. Elhatározta: embert farag belőle. Neki is pótolni kell az elmulasztott éveket — a gyerekeknek is...

★

— Muzsuly Péter! — olvasta az osztálykönyvből. Nem jött rá felelet. A fiatal tanító végigtekintett az osztályon, aztán csak úgy szórakozottan meggöcszerezte meg a furcsán hangzó nevet, bár tudta, hogy erdélyi meggöcszerezés, mint nap-nap után.

Már három hete volt a tanyán. Elkészredezett, néha már ötre menő harca volt, az iskolát szinte romos állapotból kellett lakhatóvá tenni. Fokozott fegyelmi rendszabályokra is szükség volt. De a legnehezebb harcot a szülői meggöcszerezése jelentette. Minden érvelését lezárták azzal: „Meg-

Lacika, és félve zott az u napsütés Virágok a szélesre telen szirtott bele kis szobák az anyák gondolatú góvanyné pös Marl fiút és a csomagga jébe. Ez gó szívve is. Eltelt perc, egys nés ráta utána még te szünet bombák. pogott az félelem fo hen a neh ra gondolt menekülés nak zajláb sirása veg anyja mel téle remél di a gyilk szony görö hoz gyerm pincében, robbanásá gyermeké hatodik hó alatt.

Nehezen lett ismét esend. A p jöttek a l voltak, al azonban m tak, sebest Derékbasza ság, gyász június 2-ik

Orgován céből. Szor az udvarra kép fogadj rőskörül ro répdarabok

voltam én lesz a gyer megtanulni

Az iskol gyerek hia merése. M fiú tácolmá totta. Lehe első ismer

ra ismeretl értelmes s ragadta m Olyan ez

mint a m mára lel, a lönsen e meg tehel felkerest. sal, magá indult. A emelni a Muzsuly P lyogviskói

ván összef ismerős ho Otthon tal apró csem nyi csöpp cái telt e tanító úr!

Hajdu l lapját.

— Rége zett a gy

— Nem éppen csat gasson.

— Hát dolgoznak

— Ilyen tenni. Ga loghékmal.

Hajdu r

— Mond vánkazol

— Hát a gyere

— Nézd nyi: Egri nyét olvas szinte áhít ra belemé zent, amik szájjal siri

A tanító áott s mi

# ORGOVÁNYÉK EMLÉKEZNEK

Lacika, Orgovány Lászlóék 4 és fél éves kislánya kint játszott az udvaron. Ragyogó, tiszta napsütés volt, igazi nyári nap. Virágok nyitlak a kiskertekben, a szélesre tárt ablakokban. Hirtelen szíriánk és hangja hasított bele a levegőbe, felverte a kis szobák csendjét, belemarkolt az anyák szívébe, akiknek első gondolatuk a gyermek volt. Orgovány né ölébe kapta a 13 hónapos Marikát, kézenfogta a kisfiút és az előre ekeszített kis csomaggal lesietett a ház pincéjébe. Ez volt az óvóhely. Szorongó szívvel jöttek a többi lakók is. Eltelt néhány órák tünő perc, egyszerűen szörnyű dörrenés rázta meg a pince tegfalait, utána még egy s aztán már szinte szünet nélkül robbantak a bombák. Mozgott, rebegett, ropogott az egész óvóhely. Halálfélelem fogott el mindenkit s ebben a nehéz órában mindenki arra gondolt, hogy itt a vég, nincs menekülés. A bombák robbanásának zajába ártatlan gyermekek sírása vegyült. A kis Lacika anyja mellé bújt, mintha csak tőle remélte volna, hogy megvédi a gyilkos bombáktól. Az asszony görcsösen szorította magához gyermekeit s lent a nyirkos pincében, a halálközeli bombák robbanásának zajában harmadik gyermekére gondolt, akit immár hatodik hónapja hordott a szíve alatt.

Nehezen elmúlt a vihar. Csend lett ismét, nyomasztóan mely csend. A pincéből lassan újra előjöttek a lakók. Ő, de mennyien voltak, akik lementek, vissza azonban már hozták őket. Halottak, sebesültek minden házbán. Derékbaszakadt életek, szomorúság, gyász: ezt jelentette 1944. június 2-ika.

Orgovány is feljöttek a pincéből. Szorongva léptek ki ismét az udvarra. Nem tudták, milyen kép fogadja őket. S valóban köröskörül romok, kötőrmelék, cserépdarabok. A háznak, amelyben

laktak, nem volt teteje, az ablakok belőve mindenféle. A szomszédok házai eltűntek, helyükön csupán hatalmas gödrök tátongtak. Ma is pusztá mindkét udvar, a lakások helyét benőtte a fű. Lakóik szétszóródtak, ki erre, ki arra.

Az Orgovány gyermekek közül már a legnagyobb sem emlékszik vissza 1944-re. Szülei azonban sose felejtik el a háború éveit. Amikor pillanatok alatt fiatal életek omlottak a porba, családi tűzhelyek váltak hamuvá. S ma, amikor újra kísért a háború réme, sokkal elevenebbek az emlékek, mint valaha.

Most ismét megremegett a szívünk arra a gondolatra, hogy gyermekeink s mindnyájunk életét veszély fenyegeti — mondják az asszony — de most már nem a kétségbeesettek tehetetlenségével figyeljük a világ eseményeit, hanem elszántsággal a szívünkben. Dolgozunk valamennyien, küzdünk, hogy ne ismétlődhessen meg az a szörnyű nap. Férjem a Vasutas Szakszervezet Területi Bizottságánál vezeti a munkáját. En mint háziaszony, aki három gyermeket nevelek, a magam módján segítem a békeharcot. Résztveszek a szülői munkaközösség munkájában, hazaszeretetre, munkára, tanulásra neveltem a gyermekeimet.

Anyai büszkeséggel mondja, hogy a kis Katica ötös, Marika négyes tanuló, Katica a legki-

sebb, de már ő is tervezget. Ugy látszik, megszokta, hogy a nagy tervek korszakában élünk s gyakran forgat a fejében olyan gondolatokat, hogy tanítónő lesz. Most is ugyancsak bizonygatja, hogy sok szép foglalkozás van, de mégis csak tanítónak lenni a legszebb dolog.

A takarosan kijavított házbán új életet él az egész Orgovány család. Tavaly nyaralni voltak. Lacika Kőszegen, a kisebbek meg szüleikkel Keszthelyen töltöttek két hetet. Júliusban ismét Keszthelyre mennek. Régen legfeljebb a rokonokhoz látogattak el, de üdülésre bizony nekik sem tellett.

Orgovány elvtárs jó fizetést kap, 1200 forintot visz haza havonta, a felesége most mégis azon gondolkozik, hogy dolgozni kellene neki is. A gyerekek most már nagyobb, valamennyi iskolába jár. Eddig is dolgozott értük, hogy gond nélkül, békében nevelhesse fel őket, de úgy érzi, hogy a társadalmi munka nem elég. Többet, sokkal többet szeretne tenni azért, hogy ne kelljen ismét pincék mélyében rétegni a gyermekek életét. Most érdeklődik arra, hogy a békeharctól is azt kívánja: álljon oda a munkaadók mellé s úgy segítsen építeni a mi új, szép életünket, úgy segítsen kiharcolni magának, gyermekeinek, minden gyermeknek a boldog életet, a békét.

## Az Áramszolgáltató Vállalat kórusának sikeres szereplése a Művészeti Együttesek II. országos versenyén

A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezetének kultúrcsoportjai május 23—31-ig tartották budapesti bemutatójukat a Művészeti Együttesek II. országos versenyének keretében. A verseny szakmai záróműsorán szerepelt a debreceni Tiszántúli

Áramszolgáltató Vállalat üzletigazgatóságának vegyeskara is. A versenyben a kórus a szakma legjobb kultúrcsoportja címet nyerte el és jutalmul egy csiszolt ólomkristályvázát és díszlevelet kapott.

## Kiváló békeharcosok MARTIN ANDERSEN NEXŐ

korunk legnagyobb el igazi irodalmi tevékenysége. Egy kötet novelláit adta ki, mely rögtön ráterelte az egész kritika figyelmét. A cipőfoltosnál, azután cipelesinas, később kömüvesinas volt. Nehéz anyagi körülmények között tanult, de már nagyon fiatalon kezdett irodalommal foglalkozni.

Az után tanítói állást vállalt Odenseben. Először a kortól kezdődött ezen idő egyik legtermékenyebb és leghatalmasabb irodalmi pályafutása. Kis elbeszélésű iratok, scket írt, de 1893-ban kénytelen volt elhagyni hazáját, tudvaleg a békeharcosok miatt, hogy melegebb éghajlatot keressen gyógyulást.

Ezektől a munkák és tanítómesteri tapasztalatokhoz még csatlakozott az utazónak és a más életmódok és gondolatok felvezetője. Először a szüntelenül irodalommal foglalkozott. Mint utazó és Spanyolországban tartózkodó író, költő, megszállt és 1898-ban kezdődött kltás nélkül új kö-

vetek hord irodalmi épületekhez. Méséket elbeszéléseket is írt: „Egyesített újdonságok” címmel. Irt két nagy regényt, mely túkrözi korának társadalmát: „A hódító Pelle” és a „Szürke fény” (Ditche a gyermek), melyből azután egy figyelemreméltó film is készült. 1932—35-ben kiadta kétfötetes emlékiratát, ahol a nagy szellemű élet-tapasztalatait írja meg.

A II. világháború után, amikor irodalmi és egyéb tevékenységével, melyet magas kora ellenére kifejtett, állandóan fenntartotta dan hazája méltóságát, tovább folytatta szép harcot az emberiségért és a békéért, 1948-ban résztvett az értelmiségiek nemzetközi kongresszusában Wroclauban és 1949 tavaszán a Béke II. világkongresszusának kezdeményező Bizottságában. Nexő a Varsói II. kongresszuson megválasztották a Béke Világtagja és 1898-ban kezdődött kltás nélkül új kö-

## A „NÉPLAP” POSTÁJÁBÓL

Az 1953-as gazdasági évben termelőszövetkezetünk a beretytőújfalui Új Világ — írja leveleiben Palánki Józsefné — juhállományunk helyes takarmányozásával kimagasló eredményt ért el. Bónác György juhász 173 anyajuhnál darabonként 4.6 kilogramm gyapjú helyett darabonként 6.4 kilogrammot ért el. Ugyancsak Szabó Lajos juhgon-dozó a vegyes juhtörzsnél 170 darab juhnál 4.6 kilós darabonkénti tervvel szemben 6.1 kilogrammos eredményt ért el.

Mennyi szépség és mennyi felelősség ma nevelőnek lenni — írja Balogh Lajos, a Fazekas Mihály általános iskola igazgatója — a dolgozó magyar ember gyermekét nevelni, egy olyan nemzedéket formálni, amely elérhető a kizsákmányolást, mert számára nem pusztá ígért már a boldogabb jövő. Egy olyan nemzedéket, mely magának vallja drága szép hazánkat és kötelesség számára azt a háborúra spekuláló imperialistákkal szemben megvédeni.

## Régebben bemutatott népszerű filmek és több új filmalkotás a filmszínházak nyári műsorában

A debreceni filmszínházak új műsorjerve szerint számos népszerű film felújítása szerepel a közeli hetek műsorán. Így többek között felújítják filmszínházaink az „Erkel” és „Vihar” című magyar az „Afrikában történt” című csehszlovák, a „Fehérlány” című kínai, a „Flúk, lányok, kutyák”, „Az első hangverseny”, valamint a „Karrier Párizsban” című haladó francia filmalkotásokat.

Ezzelkél főlvaltva több kiváló új film is szerepel a műsorban. Május 5-től kezdve vetíti a Híradó, majd a Meteor a gyorsütemben fejlődő Bolgár filmművészet „Iga akai” című történelmi filmalkotását. Ez a monumentális film, Ivan Vázov hírneves bolgár kritikai-realista író regénye alapján készült és azokat az idöket eleveníti fel, amikor a bolgár nép a testvéri orosz nép segítségével felszabadult az öt évszázados, ke-

Szép az olvadt vassal vívott hősi munka, az esztergácsi formált tengely, az állványok szédítő magasa és a traktorok küzdő csatogása, az orvos keznyomán gyógyuló seb, de szép a csillogó gyermekek szem is, mely tőlünk várja, hogy kinyissuk minden látására, hogy annál jobban építhesse drága jövőjét, a mi hazánkat.

Mi, a debreceni Ruhagyár Kosuth részlegének dolgozói — írja Szabó Júlia ruhagyári dolgozó levelében — magasra emeljük tiltakozó szavunkat a Rosenberg házaspár megmentéséért, e kegyetlen gyilkosság elkövetése ellen. Követeljük, adják vissza a házaspárt az életnek, két kicsi gyermekének és a békétábornak. Az elmúlt hónapban tervünkét 115 százalékra teljesítettük a Béke Világtanács ülésének tiszteletére és ezt az eredményünket még fokozzuk, sorainkat még szorosabbra zárjuk.

voltam én is iskola nélkül, meg lesz a gyerekek is. A munkát kell megtanulni: abból élünk.”

Az iskolából állandóan 15—20 gyerek hiányzott, köztük kis ismerőse, Muzsuly Péter is. A kislánya távolmaradása különösen bánította. Lehet, hogy azért, mert első ismerőse volt ezen a számarra ismeretlen vidéken, lehet, hogy értelmes szeme, okos tekintete ragadta meg. Ez a valószínűbb. Olyan ez egy tanító számára, mint a művésznak, amikor jó témára lel, amelyet kidolgozva különösen gazdagon termékenyül meg tehetsége. Ma elhatározta, felkeresi. Alig végzett a tanítással, magára kaptá felöltőjét és indult. A sártengerben alig bírt emelni a lábát, mire megtalálta Muzsuly Péterék szegényes vályogiskóját. Kopogtatott a durván összetakolt lécajton. Belülről ismerős hang mondta: „Tessék”. Otthon találta kis barátját, négy apró csemetétől körülvéve. Evesnyei csöppességgel a karján, falócait tölti elé: — Tessék leülni, tanító úr!...

Hajdu léült. Lerázta vizes kalapját. — Régen nem láttalak — nézett a gyerekre. — Nem — hagyta rá amaz, éppen csak azért, hogy ne hallgasson. — Hát a szüleid? Ilyenkor is dolgoznak? — Ilyenkor is. Mindig van mit tenni. Gyékényt fonnak Baloghéknál.

Hajdu rátért a lényegre: — Mond csak Péter, nem kívánczol iskolába?... — Hát... — vontá meg a vállát a gyerek. — Néd! — A tanító Gárdonyi: Egri csillagok című regényét olvasni kezdte. A gyerek szinte áhitatosan figyelt. Annyira belemélyedt, hogy összereszent, amikor kishüga elgöbült szájjal sírni kezdett.

A tanító ravaszakán mosolygott s miközben Péter a gyere-

ket dajkálta, egy nagy „O”-t és egy „á” betűt rajzolt a könyv fedőlapjára.

— Na nézd csak! — mondta. — Tudod, mi ez? Ez itt az „O” hang jele, ez meg az „á”-é. Ha együtt olvasod, így hangzik: „óá...” Na látod, ha ezt megtanulod, már le tudod írni, amit a hógocskád mondott... és ha még sok ilyen apró kis jelet megtanulsz, akkor meg tudod fejteni már ennek az egész könyvnek a titkát és le tudod írni te is azt, amit gondolsz, érzel. Hát nem nagy dolog ez?!... Na, gyere, próbáld csak meg... — nyugtatta ceruzáját a gyerek felé. Fogta a kezét, úgy rajzoltak egy nagy „O”-t.

Igy kezdődött Muzsuly Péter iskolája.

Telt az idő. Muzsuly Péter és társai már rég kinöttek az iskolából. „Emberre” lettek, családot alapítottak és Muzsuly Péterekkel együtt sokan közülük már nem is látkak azon a vidéken.

Csak a tanítványok változtak. A tanya küzdelmes szegénysége, a tanító támogatás nélküli, elkeseredett harca változatlan maradt esztendőről esztendőre. Hajdú csak a tavaszoként virágba boruló orgonabokrok figyelmeztették az évek múlására.

Az egyik tavasz azonban csodálatosan szép virágokat hozott. Nem a természet tette szebbé a színiüket, az ember látta szebbé nek.

— Látjátok... Az volt a régi iskola... — Nézzétek csak meg jól... és most felejtetek... Tudjátok-e, miért kell jól tanulni? Száz és száz felelet röppent felé. Aztán leintette a szibongó gyermekkart és összegezte a sok okos választ: — Azért, hogy soha többé ne kelljen olyan iskolába költözötnök!...

Egyik nap ajánlott levelet hozott a postás az öreg tanítónak. Pestre rendelték — a parlamentbe.

Oreg szívét valami furcsa érzés kerítette hatalmába. Több mint 30 évi tanítói pályafutása alatt még soha nem volt Pesten és most egyenesen a parlamentbe rendelik. Oda, ahol a miniszterek tanácskoznak, ahol az ország sorsáról döntenek, ahol hatalmas történelmi események mennek végbe. A parlamentbe rendelik őt, az egyszerű tanyai tanítót.

Amikor könnyektől csillogó szemmel kilépett az országház kapuján, fényes érdemjel csillogott a mellén.

Kábultan ment az utcán. Szinte maga is csodálkozott azon, hogy áttévesztés nélkül hazatalált. Szállodái szobájának levegőjét virággal töltötte be. Asztalát elborították a virágcsokrok.

A széken egy vallas, nyitltekintetű 40 év körüli férfi ült a Néphadsereg alezredesi egyenruhájában.

Nem jött szó a számára, csak viszonzta két erős kar ölelését. Nem tudta biztosan, csak a szíve sügta: Muzsuly Péter...

Végtelemül boldognak és gazdagnak érezte magát. A tanítványt ölelte, aktiben megtermékenyült munkája, élete s úgy érezte, nincs szebb hivatás a világon. Hosszan szorította még görcsösen, macacsul az erős karokat.

OBERSOVSKY GYULA

